

Fremsat den [ ] . november 2017 af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om stormflod og stormfald

(Udvidelse af dækningsomfang ved stormflod og oversvømmelser fra vandløb og søer, ny organisering af oversvømmelsesordningen samt justering af stormfaldsordningen)

§ 1

I lov om stormflod og stormfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 20. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1730 af 27. december 2016 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »erhvervs- og vækstministeren« til: »erhvervsministeren«, »Erhvervs- og vækstministeren« til: »Erhvervsministeren«, »Erhvervs- og Vækstministeriet« til: »Erhvervsministeriet«, »miljøministeren« til: »miljø- og fødevareministeren«, »Miljøministeren« til: »Miljø- og fødevareministeren« og »Miljøministeriet« til: »Miljø- og Fødevareministeriet«.
2. Overalt i loven ændres »Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning« til: »Miljøstyrelsen«.
3. Overalt i loven ændres »Klima-, Energi- og Bygningsministeriet« til: »Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet«.
4. I § 1 indsættes som nyt stykke:
»Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for, hvilke vandløb og søer samt hvilke skader herfra, der er omfattet af stk. 1, nr. 2.«
5. Efter § 1 indsættes som ny paragraf:
»§ 1 a. Udover det i § 1 nævnte kan en kommune, hvis særlige forhold taler for det, købe en privat borgers grund, hvis den pågældendes grund gentagne gange har været ramt af stormflod, oversvømmelse fra vandløb eller søer eller skybrud.
Stk. 2. Stormrådet kan via stormflods- og oversvømmelsespuljen under nærmere fastsatte betingelser medvirke til køb af en privat borgers grund sammen med en kommune, jf. stk. 1.
Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for køb af private grunde, jf. stk. 1 og 2.«
6. § 2, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Ved stormfald forstås:
a) Stormfald i en landsdel: Hvis der i en landsdel ved kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer svarende til mindst 1 års hugst i den ramte landsdel.

b) Stormfald i hele landet: Hvis der i en eller flere landsdele tilsammen er væltet eller knækket mere end 1million kubikmeter træ.«

7. Efter § 2, stk. 3, indsættes som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved en landsdel, jf. stk. 3, forstås et område som defineret ved Danmarks Statistiks NUTS 3 kode.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

8. I § 4, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »terræn«:», medmindre disse er godkendt til og anvendes som beboelse.

Erstatning kan i disse tilfælde maksimalt udgøre 120.000 kr.«.

9. § 4, stk. 2, nr. 9, affattes således:

»9) Haveanlæg, herunder terrasser og trapper, samt løsoøre og bygninger placeret i haven.«

10. Efter § 4, stk. 2, nr. 9, indsættes som nyt nummer:

»10) Garager og carporte, medmindre de deler fundament med eller er en integreret del af en bygning til beboelse og samtidig indeholder tekniske installationer til brug for bygningens drift.«

Nr. 10-16 bliver herefter nr. 11-17.

11. I § 4, stk. 2, nr. 11, som bliver nr. 12, indsættes efter »containere,«: »bortset fra containere til opmagasinering af løsoøre i forbindelse med oprydning og genopbygning af en ejendom efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer,«.

12. § 4, stk. 2, nr. 16, som bliver nr. 17, affattes således:

»17) Løsoøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, medmindre det er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn, eller der er tale om løsoøre, der har en naturlig placering direkte på gulv eller terræn.«

13. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger i tilknytning til genhusning, herunder opmagasinering og flytning. Erstatning til genhusning ydes i maksimalt 2 år, medmindre der af særlige årsager skønnes behov for at der ydes erstatning i længere tid og kan maksimalt udgøre 12.000 kr. pr. måned. Hvis

genhusning sker ved etablering af en midlertidig beboelse på skadesstedet i form af beboelsespavilloner eller lignende, kan der ydes ét engangsbeløb på maksimalt 24.000 kr., til dækning heraf.«

14. Efter § 4, stk. 3, indsættes som nye stykker:

»Stk. 4. I tilfælde, hvor der ikke sker genhusning, jf. stk. 3, ydes der erstatning til privatpersoner for omkostninger til nødvendig opmagasinerings af løsøre, hvis dette sker på grund af udbedring af skader på bygninger efter stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer, jf. § 2, stk. 1 og 2. Erstatning til opmagasinerings uden samtidig genhusning kan maksimalt udgøre 3.000 kr. pr. måned.

Stk. 5. Udover den opgjorte skade ydes der erstatning for ekstra byggeomkostninger op til 1 mio. kr., hvis disse er nødvendige for at opfylde de krav, som stilles af byggemyndigheder i henhold til byggelovgivningen, når en beskadiget bygning skal genopføres eller repareres. Erstatning for ekstra byggeomkostninger ydes kun, hvis

- 1) udgifterne vedrører de dele af bygningen, der er beskadiget og bliver erstattet efter reglerne i denne lov,
- 2) det ikke er muligt at opnå dispensation fra reglerne i byggelovgivningen,
- 3) byggemyndigheden ikke har eller kunne have stillet krav om lovliggørelse inden skadens opståen,
- 4) udgiften ikke skyldes mangelfuld vedligeholdelse, samt
- 5) genopførelse eller reparation faktisk finder sted.«

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 6-7.

15. I § 4, stk. 5, som bliver stk. 7, ændres »1-4« til: »1-6«.

16. § 6 affattes således:

»§ 6. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller søer fratrækkes følgende selvrisiko:

- 1) For skader på ejendomme til helårsbeboelse er selvrisikoen 5 pct. Selvrisikoen udgør dog minimum 5.000 kr. og kan maksimalt udgøre 30.000 kr.
- 2) For skader på fritids- og sommerhuse er selvrisikoen 10 pct. Selvrisikoen udgør dog minimum 10.000 kr. og kan maksimalt udgøre 50.000 kr.
- 3) For skader på erhvervsjendomme er selvrisikoen 14 pct. Selvrisikoen udgør dog minimum 14.000 kr.

4) For skader på privat løsøre placeret i ejendomme til helårsbeboelse er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr. og kan maksimalt udgøre 30.000 kr.

5) For skader på privat løsøre placeret i fritids- og sommerhuse er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr. og kan maksimalt udgøre 50.000 kr.

6) For skader på erhvervsløsøre er selvriskoen 14 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 14.000 kr.

Stk. 2. Der betales ikke selvrisiko af udgifter til skadesbegrænsning.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betaling af selvrisiko.«

17. § 6 a ophæves.

18. § 8 affattes således:

»§ 8. En skade forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, såfremt skadelidte er uden skyld i fristoverskridelsen, eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde hertil.

Stk. 2. Forsikringsselskabet foretager taksation af skader forårsaget af stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer. Taksation, herunder udfærdigelse af taksatorrapport, skal foretages senest 22 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet.

Stk. 3. Forsikringsselskabet skal træffe afgørelse senest 22 arbejdsdage efter, at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger. Forsikringsselskabet anviser erstatningen til udbetaling via stormflods- og oversvømmelsespuljen. Bestemmelserne i §§ 39, 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Forsikringsselskabet kan lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov. Sådanne aftaler skal meddeles til Stormrådet, inden varetagelse af opgaver, jf. 1. pkt., kan finde anvendelse.

Stk. 5. Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristerne i stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskabernes sagsbehandling og brug af

fælles it-systemer mv. Efter forhandling med miljø- og fødevarerministeren kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om vurderingen af, om oversvømmelser fra vandløb og søer er omfattet af § 2, stk. 2.«

19. § 8 a ophæves.

20. § 9 affattes således:

»§ 9. Stormrådet fastsætter efter forhandling med Forsikring & Pension regler om Stormrådets betaling for forsikringsselskabernes behandling og taksation af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.«

21. § 10 affattes således:

»§ 10. Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Stk. 2. Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Stormrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt.

Stk. 3. Stormrådet kan i særlige tilfælde kræve, at et forsikringsselskab tilbagebetaler for meget udbetalt erstatning til stormflods- og oversvømmelsespuljen.

Stk. 4. De nærmere regler for tilsynet, herunder de nærmere regler for Stormrådets påbud til forsikringsselskaberne og offentliggørelse heraf samt krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt erstatning fra forsikringsselskaberne, fastsættes i Stormrådets forretningsorden, jf. § 21, stk. 3.«

22. § 10 a affattes således:

»§ 10 a. Forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen finder anvendelse på forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.«

23. § 11, stk. 5 ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

24. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved fladefald forstås den del af bevoksningen, hvor mindst 2/3 af træerne er væltet, knækket eller rodløst.«

25. § 13, stk. 1, affattes således:

»§ 13. Stormrådet yder tilskud til en stormfaldsramt skov, når den samlede stormfaldsflade udgør mindst 0,5 ha. De enkelte stormfaldsflader skal udgøre mindst 0,2 ha.«

26. I § 13, stk. 2, ændres», udarbejdelse af tilplantningsplaner og lokalitetskortlægning« til: » og udarbejdelse af tilplantningsplaner «.

27. § 13, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter til stk. 3-5.

28. § 14 affattes således:

»§ 14. Tilskuddet består af to dele, et oprydningstilskud og et gentilplantningstilskud. Oprydningstilskud vedrører oprydning af det stormfaldsramte areal, og gentilplantningstilskud vedrører udgifter til gentilplantning. Begge tilskud udbetales, når gentilplantningen er afsluttet.«

29. § 15 affattes således:

»§ 15. Stormrådet fastsætter tilskudssatsernes størrelse efter udtalelse fra Miljø- og Fødevareministeriet.«

30. I § 16, stk. 1,2. pkt., ændres »Stormrådet« til: »Miljøstyrelsen«.

31. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ansøgning om tilskud sendes til Miljøstyrelsen inden for en frist, som fastsættes af Stormrådet. Ansøgning om tilskud skal være vedlagt en tilplantningsplan.«

32. § 19, stk. 2 og 3 ophæves.

Stk. 4 bliver herefter til stk. 2.

33. I § 19, stk. 4, som bliver stk. 2, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.

34. § 21, stk. 1, affattes således:

»§ 21. Der nedsættes et stormråd bestående af 1 formand og 7 andre medlemmer samt suppleanter for disse. Erhvervs- og vækstministeren udnævner rådets formand, rådets næstformand, der repræsenterer Erhvervs- og Vækstministeriet, og 7 andre medlemmer af rådet, der repræsenterer følgende myndigheder og organisationer: Miljøministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Justitsministeriet, KL, Forsikring & Pension og Forbrugerrådet Tænk. Endvidere tilknyttes til Stormrådet 3 særligt sagkyndige med indsigt i stormflod og kystforhold, vandløb og søer samt stormfald. Disse udpeges af henholdsvis Kystdirektoratet og Miljøstyrelsen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret.«

35. § 22, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betaling for sekretariatets arbejde og for fremmed bistand, herunder bistand fra Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet og Miljø- og Fødevareministeriet.«

36. I § 24, stk. 2, indsættes efter »stormflod« »eller oversvømmelse fra vandløb og søer«.

37. § 24, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Afgiften udgør årligt 30 kr. pr. police til stormflods- og oversvømmelsespuljen og 10 kr. pr. police til stormfaldspuljen og opkræves sammen med den første præmieopkrævning i kalenderåret. Indtil stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500 mio. kr., udgør afgiften til denne pulje dog 50 kr.«

38. § 27, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Dækker den til enhver tid værende formue i henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen ikke de administrationsomkostninger, erstatninger og tilskud, der skal udbetales i henhold til denne lov, bemyndiges erhvervsministeren til i henhold til statsgarantien at udbetale indtil 200 mio. kr. til stormflods- og oversvømmelsespuljen og indtil 200 mio. kr. til stormfaldspuljen.«

39. § 27, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Statens tilgodehavende ved træk på statsgarantien tilknyttet stormflods- og oversvømmelsespuljen tilbagebetales af midler fra den midlertidige forhøjelse af den årlige afgift, jf. § 24, stk. 3.«

40. I § 27, stk. 5, indsættes efter »tilbagebetalt«: », og formuen i stormflods- og oversvømmelsespuljen igen udgør 500 mio. kr., jf. § 24, stk. 3.«

41. Overskriften til *kapitel 7* affattes således:

»*Kapitel 7*

Stormflodsvarsling«

42. § 28 ophæves.

43. I § 29, stk. 3, ændres »Transportministeriet« til: »Miljø- og Fødevareministeriet«.

44. I § 30, stk. 1, indsættes efter »stormflodssager«: » og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 2. Stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller stormfald, som indtræffer inden lovens ikrafttræden, behandles efter de hidtidige bestemmelser samt administrative forskrifter udstedt i medfør heraf.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets indhold*
  - 2.1. Stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer*
  - 2.2. Stormfald*
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. Miljømæssige konsekvenser*
- 7. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter*
- 8. Forholdet til EU-retten*
- 9. Hørte myndigheder og organisationer mv.*
- 10. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Store dele af Danmark blev ramt af stormen "Bodil" den 5.- 6. december 2013. Stormen ramte Danmark med voldsom kraft og bevirkede, at der både blev konstateret stormflod, stormfald og oversvømmelse. Stormfloden medførte, at mange husejere oplevede store skader på deres ejendom og indbo. Det skyldtes ikke mindst, at stormfloden ramte mange helårshuse, og ikke kun sommerhusområder, der primært har været ramt ved tidligere stormfloder. Der blev anmeldt 2.971 stormflodsskader, hvilket er det næststørste skadestål som følge af en stormflod siden stormflodsordningens etablering i 1991.

På grund af den ekstraordinære situation og med henblik på at udvide og forbedre stormflods- og oversvømmelsesordningernes dækningsområde, herunder at dække udgifter til genhusning, opmagasinering og flytning samt udbedring af skimmelsvamp, blev der den 26. marts 2014 indgået en bred politisk aftale mellem den tidligere regering (S og RV) og Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om en udvidelse af stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Ændringerne blev gennemført ved lov nr. 377 af 15. april 2014.

Stormen "Bodil" medførte samtidig væsentlige skader på flere skove, specielt i den vestlige del af Midtjylland. Skaderne var mere end dobbelt så store som ved stormen den 28. oktober 2013 (stormen "Allan"). Stormene Allan og Bodil gav anledning til drøftelser af en række principielle spørgsmål og uklarheder om ordningens nærmere indretning, herunder blandt andet af kriteriet for at erklære stormfald.

Som led i den politiske aftale fra marts 2014 blev det derfor besluttet at nedsætte et udvalg til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne. Det skete med sigte på at sikre robuste og

fremtidsholdbare ordninger, der bygger på en klar afstemning af, hvad der forventes af henholdsvis ordningerne og skadelidt selv.

Nærværende lovforslag følger anbefalingerne fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne. Udvalgsarbejdet blev afsluttet med afgivelse af rapport i marts 2017 om de fremtidige stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordninger. Rapporten indeholder, på baggrund af evalueringen af de tre ordninger, en række anbefalinger til ændringer af den gældende lov og bekendtgørelserne.

Lovforslaget indebærer således en række ændringer for derigennem at fremtidssikre de tre ordninger, herunder ift. dækningsomfang, organisering og finansiering under hensyn til, at de fortsat skal være katastrofeordninger.

I den forbindelse skal det bemærkes, at stormflods- og oversvømmelsesordningerne er katastrofeerstatningsordninger, der finansieres solidarisk af alle med en brandforsikringspolice. Denne finansieringsmodel er valgt, fordi stormflod og oversvømmelse ikke hidtil har været forsikringsegne skadesbegivenheder, da en forsikring på disse områder, såfremt det var muligt at tegne den, ville have en præmie af en sådan størrelse, at ingen reelt ville betale den. Ordningerne hviler på et katastrofebegreb med to kriterier – et hændeskriterium og et erstatningskriterium. Katastrofebegrebet indebærer, at det ikke er enhver skade efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller sø, der erstattes. Der skal noget særligt til. Det er i den sammenhæng vigtigt at have for øje, at hvad der for den enkelte skadesramte kan opleves som katastrofalt, fordi hele eller dele af den skadesramtes bolig bliver beskadiget, ikke nødvendigvis ud fra et samfundsmæssigt perspektiv indebærer, at der er tale om en skadesbegivenhed af et sådant omfang, at det kan karakteriseres som en katastrofe, der begrundet offentlig involvering.

Erstatningselementet i stormflods- og oversvømmelsesordningerne har siden ordningernes indførelse udviklet sig fra at være baseret på dagsværdierstatning til i al væsentlighed at basere sig på de samme dækningsprincipper, som er kendt fra forsikringsbranchen. Dermed har katastrofebegrebet i ordningerne i hovedsagen alene bevaret det ene af de to elementer af det oprindelige begreb, nemlig et hændeskriterium på 20 år.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det vigtigt at bevare de to ordninger som katastrofeerstatningsordninger. Udvalget finder det derfor afgørende at fastholde det ene af de to oprindelige kriterier i katastrofebegrebet, nemlig hændeskriteriet på 20 år. Udvalget lægger i den forbindelse især vægt på, at der er tale om solidarisk finansierede ordninger, hvortil alle med en brandforsikring er tvunget til at betale. Betaling sker, uanset om man er i risiko for at blive ramt af en stormflod eller oversvømmelse.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det endvidere vigtigt at fastholde det grundlæggende princip om, at den enkelte bygningsejer er ansvarlig for at foretage nødvendige og rimelige investeringer i forebyggelse, hvorfor der skal sikres et incitament hos den enkelte til at foretage investering til imødegåelse af de oftere forekommende skadesbegivenheder. Det forudsætter, at den enkelte har mulighed for en sådan forebyggelse og dermed kan sikre sin ejendom, hvorfor unødige hindringer herfor, herunder for fælles løsninger, skal minimeres.

Udvalget finder således, at det gældende 20-års hændeskriterium er det mest afbalancerede kriterium. Herved holdes der fast i, at der skal noget særligt til, for at der er tale om stormflod eller oversvømmelse og samtidig sikres et incitament til borgere og virksomheder til løbende at forebygge oversvømmelser, som ikke længere betragtes som stormflod. Kriteriet er også med til at sikre, at kommuner og andre relevante myndigheder har en tilskyndelse til at indtænke forebyggelse i by- og landskabsplanlægningen, herunder i klimatilpasningsplanerne.

Stormfaldsordningen adskiller sig væsentligt fra stormflods- og oversvømmelsesordningerne, da der ikke ydes erstatning for skovejers tab. Der ydes kun tilskud til de ekstra omkostninger, der er forbundet med oprydning efter et stormfald, samt de ekstra omkostninger, der er forbundet med at gentilplante med robuste træarter. Tilskuddet tilsigter således at give den enkelte skovejjer et økonomisk incitament til og mulighed for at foretage en gentilplantning, der i højere grad tilgodeser samfundets interesser for robust skov. Stormfaldsordningen er imidlertid i lighed med stormflods- og oversvømmelsesordningerne baseret på obligatorisk, solidarisk bidragsfinansiering af alle med en brandforsikringspolice.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det derfor vigtigt, at stormfaldsordningen også bevares som en katastrofeordning. Selv om stormfald på en ejendom kan opleves som en katastrofe for den enkelte skovejjer, så er det ikke nødvendigvis tilfældet set ud fra et bredere samfundsperspektiv. Der skal en omfattende hændelse af national betydning til for at aktivere ordningen.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om at give kommunerne mulighed for sammen med andre aktører – forsikringsselskaberne og i visse sammenhænge Stormrådet – at købe særligt oversvømmelsesudsatte grunde af private borgere, når disse grunde gentagne gange har været udsat for oversvømmelser og ikke kan beskyttes gennem forebyggende foranstaltninger. Forslaget er en konsekvens af aftalen mellem staten og kommunerne om kommunernes økonomi for 2018. Af aftalen fremgår, at regeringen vil gøre det lettere for kommunerne at indgå i samarbejde med forsikringsselskaberne om at medfinansiere klimatilpasningsindsatsen i kommunerne gennem en frivillig finansieringsløsning. Denne kan bl.a. indebære, at en ejer af en oversvømmelsesudsat bolig, der gentagne gange har været udsat for erstatningskrævende oversvømmelse, kan få medfinansieret en ny byggegrund et sted, hvor der ikke er risiko for oversvømmelse.

2. Lovforslagets indhold

2.1 Stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer

2.1.1 Erstatningsmodel og erstatningsopgørelsesprincip

2.1.1.1 Gældende ret

Erstatning for stormflods- og oversvømmelseskader opgøres efter samme principper som i forsikringsbranchen. Erstatningsberegningen har således udviklet sig gennem ordningernes historie og med lovændringen i 2014 indførtes et nyt opgørelsesprincip, nyværdi (i realiteten ”nyt for gammelt”). Det betyder, at udgangspunktet er nyværdierstatning – dog med fradrag for værditab med udgangspunkt i Stormrådets vejledende afskrivningstabeller, som ligner dem, som forsikringsselskaberne bruger.

Der ydes som hovedregel erstatning for umiddelbart indtrådte og direkte skader, mens der ikke ydes dækning for indirekte skader, herunder fx driftstab. Med lovændringen i 2014 blev der dog indført enkelte, eksplicitte undtagelser hertil, så visse indirekte skader eller tab nu dækkes, fx omkostninger til genhusning og opmagasinering i forbindelse hermed.

I loven (i den såkaldte) negativliste er endvidere anført en række specifikke undtagelser ift. at kunne opnå erstatning. Negativlisten kodificerer bl.a. Stormrådets praksis i en række tilfælde, hvor der ellers ville være tale om udsat beliggenhed eller anden særlig risiko, som man selv er nærmest til at bære.

I forbindelse med erstatningsopgørelsen er der i stormflods- og oversvømmelsesordningerne en selvrisiko, som vokser ved gentagne oversvømmelser af samme ejendom (”trappemodel”), dog således at der er et loft over den samlede selvrisiko. At der er en selvrisiko i ordningerne, og at den kan stige ved gentagne oversvømmelser af

samme ejendom er til en vis grad tilsvarende almindelige private forsikringer. I de fleste private forsikringsaftaler anvendes der også en selvrisiko i forbindelse med skade på bil, hus m.v., og gentagne skader kan få betydning for enten forsikringspræmien eller selvrisikoen. Undtagelserne fra ordningen opregnet i negativlisten og selvrisikoen skal give incitament for ejerne m.v. til at gennemføre foranstaltninger, som kan være med til - helt eller delvist - at forebygge fremtidige skader. Der er tale om en afbalanceret erstatningsmodel, når der henses til, at stormflods- og oversvømmelsesordningerne er katastrofeordninger.

2.1.1.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne har set nærmere på, hvorvidt den nuværende erstatningsmodel og erstatningsopgørelsesprincipperne er de rigtige i de fremtidige katastrofeordninger.

I dag opgøres skader efter stormflod og oversvømmelse med udgangspunkt i nyværdi. I praksis ydes der således erstatning som i forsikringsselskaberne med de forskelle, der ligger i, at forsikringserstatninger baserer sig på forsikringspolicer med en risikobaseret præmie og selvrisiko. I stormflods- og oversvømmelsesordningerne er der til forskel herfra en meget lav og ensartet afgift, der opkræves solidarisk hos alle med en brandforsikring, en højere selvrisiko og ingen erstatning for indirekte tab, bortset fra de i loven eksplicit opregnede undtagelser.

Udvalget finder, at lovens nuværende dækningsomfang har løsrevet sig fra det oprindelige katastrofebegreb og nu i al væsentlighed svarer til en privat forsikringsdækning. Det er især kommet til udtryk gennem lovændringen i 2014, og vurderes at have skabt en forventning om et fremtidigt dækningsomfang som i al væsentlighed er mindst det samme som nu.

Det er udvalgets overordnede vurdering, at der fortsat skal være en tilnærmelse til forsikringslignende dækning samt en fastholdelse af de nødvendige incitament til forebyggelse af skader, som karakteriserer enhver erstatningsordning. Det er udvalgets opfattelse, at erstatningsordningen på den måde bedre kan overskues af de skadelidte borgere og virksomheder, som kan forholde sig til erstatningsspørgsmålet på samme måde, som var det deres almindelige forsikring, der dækkede. Udvalget bemærker dog, at der ikke på alle områder kan siges at eksistere én praksis for dækningsomfang i forsikringsselskaberne, hvorfor der på konkrete punkter ofte vil kunne findes et eller flere selskaber, der dækker mere eller mindre end det, som gælder i stormflods- og oversvømmelsesordningerne. I de situationer bør det efter udvalgets opfattelse være målsætningen for ordningernes dækningsomfang, at dette kan siges at modsvare det, som er fællesnævner for forsikringsselskaberne med den tilsammen største markedsandel, og som de fleste forsikringstagere dermed omfattes af.

Det er efter udvalgets opfattelse samtidig vigtigt at bevare stormflods- og oversvømmelsesordningerne som katastrofeerstatningsordninger. En fastholdelse heraf indebærer, at ordningerne dækker samtlige direkte skader efter oversvømmelse af fast ejendom eller løsøre, medmindre de er undtaget efter negativlisten. Direkte skader er skader, der er en direkte følge af vandindtrængning. Driftstab, tab af lejeindtægt, sætningsskader og andre følgeskader er derimod indirekte tab, som ikke bør være omfattet af ordningerne, medmindre andet eksplicit er anført.

Som ved almindelige private forsikringsordninger er der i stormflods- og oversvømmelsesordningerne en selvrisiko. Selvrisikoen er et vigtigt element i såvel private forsikringsordninger som stormflods- og oversvømmelsesordningerne, idet den medvirker til at fastholde et ansvar og incitament for den enkelte til at forebygge skader på det forsikrede.

Selvriskoen er ikke variabel i stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Selvriskoen i almindelige forsikringer er sammen med den årlige præmie, der skal betales, udtryk for den risikoprofil, som forsikringen skal dække, og forsikringstagerens såkaldte risikoaversion. Denne afvejning mellem selvrisiko og betaling er ikke til stede i stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Det er også almindeligt i forsikringsforhold, at selvriskoen eller præmien stiger ved gentagne skader.

Udvalget har undersøgt forskellige muligheder for at indføre en øget risikodifferentiering i ordningerne fsva. fastsættelsen af selvriskoen, men det er udvalgets vurdering, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at udarbejde modeller for øget risikodifferentiering med en tilstrækkelig præcision til at lade det indgå i en egentlig fastsættelse af selvriskosatser. Det skal også ses i lyset af, at en sådan differentiering vil blive mere administrativ tung end den nuværende model og ikke nødvendigvis er lettere at kommunikere og forstå for de skadelidte.

Trappemodellen for beregningen af størrelsen på selvriskoen, som blev indført i 2010, har efter udvalgets opfattelse imidlertid mistet sin incitamentsskabende effekt. Det skyldes efter udvalgets vurdering, at der med lovændringen i 2014 blev indført et loft over selvriskoen, der blev sat så lavt, at selvriskoen ofte rammer loftet. Det stigende incitament til at forebygge, som trappemodellen oprindeligt var tiltænkt at skabe, og som var en væsentlig årsag til dens introduktion, bliver med andre ord vendt på hovedet af loftet over selvrisiko. Incitamentet til at forebygge særligt store skader bliver således lavere, jo flere skader der allerede har været på ejendommen. Det er derfor udvalgets anbefaling, at trappemodellen fjernes. Udvalget anbefaler samtidig, at minimumsselvriskoen og den procentmæssige selvrisiko for helårsbeboelse og fritidshuse samt løsøre heri fastholdes på det nuværende niveau, mens der bør ske en stigning for erhverv. Udvalget finder endvidere, at der fortsat skal være et loft over selvriskoen på helårsbeboelse og fritidshuse, dog ikke længere samlet for løsøre og fast ejendom, men derimod med individuelt (delt) loft for begge poster, mens der fortsat ikke skal være noget loft for erhverv.

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger vedrørende den fremtidige indretning af erstatningsmodellen i stormflods- og oversvømmelsesordningerne.

2.1.1.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås at fastholde det gældende udgangspunkt om, at erstatningsmodel og erstatningsopgørelsesprincipper for stormflods- og oversvømmelsesskader er de samme som i forsikringsbranchen.

I overensstemmelse med SOS-udvalgets anbefalinger foreslås det, at den nuværende trappemodel for selvrisiko afløses af en selvrisiko for så vidt angår private boliger og sommerhuse samt løsøre, der svarer til det nederste trin på den gældende trappemodel. For skader på erhvervsbygninger og erhvervsløsøre hæves selvriskosatsen, så den modsvarer det, som disse skader erfaringsmæssigt trækker på stormflods- og oversvømmelsesordningen. For private boliger, sommerhuse samt privat løsøre fastholdes et loft, dog således at loftet ikke længere er et samlet loft for skader på bygninger og løsøre, men gælder for hver af disse skadestyper hver for sig. Det kombineres med et forslag om, at der ikke fremover skal være selvrisiko på omkostninger til skadesbegrænsning. På linje med hvad der gælder i dag, foreslås der intet loft over selvriskoen for erhvervsbygninger- eller løsøre.

2.1.2 Afgrænsning af vandløb og søer

2.1.2.1 Gældende ret

Oversvømmelsesordningen har ikke en entydig definition af de af loven omfattede vandløb og søer, som oversvømmelser kan stamme fra. Inden loven blev ændret i 2010 var oversvømmelser fra vandløb også med i ordningen, men alene i de helt særlige tilfælde, hvor der skete opstuvning af vand i et vandløb pga. en samtidig stormflod. Det gav en naturlig afgrænsning til de kystnære, åbne vandløb og søer. Der findes ikke i forarbejderne til

loven fra 2010 nogen indikation af ændring i, at det var de åbne vandløb og søer, der ønskedes omfattet af udvidelsen af ordningen. Stormrådet har, for at sikre en entydig retstilstand, i sin praksis fastlagt, at oversvømmelsesordningens erstatningsregler er begrænset til de åbne vandløb og søer, som er omfattet af vandløbsloven.

Ifølge forarbejderne til stormflodsloven er manglende kapacitet i anlæg til vandafledning, fx kloaknet, endvidere ikke omfattet af definitionen af et vandløb. Oversvømmelse fra kloakker er derfor efter praksis heller ikke omfattet af stormflodsordningen, uanset om der er tale om oversvømmelse efter regnvejr eller som følge af opstuvning af havvand i kloaknettet. Ifølge Stormrådets praksis er rørlagte vandløb blevet anset for at svare til anlæg til vandafledning og dermed ikke omfattet af oversvømmelsesordningen. Ved oversvømmelse fra søer er der som nævnt taget udgangspunkt i de søer, som er omfattet af vandløbsloven, dvs. søer med til- og afløb. Undtagelsesvis er nogle permanente og temporære søer, som ikke er omfattet af vandløbsloven, i konkrete tilfælde også blevet anset for værende omfattet.

2.1.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder ikke, at det i dag fremgår med tilstrækkelig tydelighed af lovgivningen, hvilke vandløb der er dækket af oversvømmelsesordningen. På den baggrund er det udvalgets anbefaling, at dækningsområdet fastlægges mere direkte i reglerne vedr. oversvømmelsesordningen. Dette vil skabe en klar regulering, hvilket også vil gøre det entydigt for de potentielt berørte bygningsjere, i hvilke tilfælde der kan forventes erstatning fra oversvømmelsesordningen.

Udvalget finder endvidere, at det ikke er ethvert naturfænomen af vandløbslignende karakter, der skal omfattes af ordningen, idet katastrofebegrebet i givet fald vil blive gjort illusorisk. Ligeledes finder udvalget, at det er vigtigt at styrke incitamentet til at forebygge oversvømmelser fra vandløbene og søerne, herunder gennem vedligeholdelse mv.

For at skabe en mere entydig og konsistent regulering, anbefaler udvalget, at såvel åbne som rørlagte vandløb, der er omfattet af vandløbsloven, og søer omfattes af oversvømmelsesordningen. De rørlagte vandløb bør dog alene være omfattet af oversvømmelsesordningen, såfremt der samtidig 1) er konstateret en 20-års hændelse udenfor den rørlagte strækning, og 2) det dokumenteres, at skaden stammer fra det rørlagte vandløb og ikke skyldes manglende vedligeholdelse. Samtidig anbefaler udvalget, at det for oversvømmelsesordningen gøres eksplicit, at oversvømmelse fra regnvandsbassiner, vandløb, som er optaget i kommunens spildevandsplan, spildevandsanlæg, kloakker samt kilder (kildevæld) ikke er dækket af ordningen.

Udvalget har ligeledes noteret sig forsikringsbranchens velvilje til at overtage oversvømmelseskader, som både er forårsaget af skybrud og oversvømmelse fra vandløb og søer, hvis skaderne ikke kan opdeles. Udvalget anbefaler derfor, at den fremtidige oversvømmelsesordning alene omfatter de tilfælde, hvor oversvømmelseskader fra vandløb og søer rammer isoleret eller kan opdeles fra en evt. forsikringsdækket skybrudsskade. Det bør være forsikringsselskabets ansvar i den pågældende situation at bevise, at en kombinationsskade kan opdeles.

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger.

2.1.2.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes en ny hjemmel for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke vandløb og søer, der er omfattet af loven, idet der kan blive behov for en mere teknisk definition af et vandløb, der over tid kan ændre sig. Sigtet med bemyndigelsen er at sikre en entydig regulering til gavn for de potentielt berørte bygningsjere, der har ejendom i områder med vandløb og søer. Definitionen vil i overensstemmelse med SOS-

udvalgets anbefaling dække åbne vandløb og søer, rørlagte vandløb som er omfattet af vandløbsloven forudsat at der er konstateret en 20 års hændelse udenfor den rørlagte strækning og det dokumenteres at skaden stammer fra det rørlagte vandløb og ikke skyldes manglende vedligeholdelse.

2.1.3 Dækningsomfang

2.1.3.1 Gældende ret

Som hovedregel ydes der i stormflods- og oversvømmelsesordningerne, jf. afsnit 2.1.1, erstatning for umiddelbart indtrådte og direkte skader, mens der ikke ydes dækning for indirekte skader, herunder driftstab. Der blev dog med lovændringen i 2014 indført visse undtagelser, således at visse indirekte skader eller tab nu dækkes, fx mulighed for at dække omkostninger til genhusning og opmagasinerings i forbindelse hermed. I lovens negativliste er anført en række specifikke undtagelser ift. at kunne opnå erstatning. Det følger af negativlisten, at løvsøre i kældre eller rum under terræn ikke er erstatningsberettiget efter stormflods- eller oversvømmelsesordningerne, uanset om disse rum er godkendt til beboelse eller ej. Der ydes efter gældende regler ligeledes ikke erstatning for skader på haveanlæg og løvsøre placeret i haven. Efter praksis henregnes både garager, carporte, og terrasser som omfattede af denne begrænsning, undtagen hvis disse enten deler fundament med eller er en integreret del af en primær bygning til beboelse. Endvidere følger det af negativlisten, at der ikke ydes erstatning for løvsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, medmindre løvsøret er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn, ligesom der ikke ydes erstatning til skader efter oversvømmelse af containere.

Som en undtagelse til lovens hovedregel om, at det kun er direkte skader, der erstattes, er der efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne mulighed for at skadelidte kan få dækket omkostningerne i forbindelse med genhusning efter oversvømmelse af private helårsboliger eller fritidshuse godkendt og anvendt som helårsbolig. Dækning af omkostninger ved genhusning indeholder dog en karenperiode, således at genhusningen skal have varet mindst 1 måned for at udgifter hertil kan dækkes. Der gælder derimod ikke noget loft over den periode, hvor genhusning kan finde sted. Inden for maksimalbeløbet på 12.000 kr. om måneden til dækning af genhusningsomkostninger kan indeholdt udgifter til opmagasinerings og flytning også afholdes.

Der findes ikke i stormflodsloven bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om rammerne for omfanget af erstatning til dækning af omkostninger i forbindelse med lovliggørelse af installationer mv., når der i øvrigt sker udbedring af dækningsberettigede skader på ejendommene efter en stormflod eller oversvømmelse. Den manglende lovregulering af dette spørgsmål må ses som udtryk for, at ekstraomkostninger til lovliggørelse af installationer mv. i udgangspunktet ikke er tiltænkt at skulle dækkes af stormflods- eller oversvømmelsesordningerne, men afholdes af den enkelte skadelidte. Dette harmonerer også med, at det er skadelidte, der får fordel af lovliggørelsen. Tidligere var det derfor også Stormrådets praksis, at omkostninger til lovliggørelse var et spørgsmål om mindre ændringer i forbindelse med skadesudbedring. Den nuværende praksis for lovliggørelse er især udviklet efter stormfloden i 2013. Ifølge den nye praksis dækkes udgifter til lovliggørelse uden beløbsmaksimum og uanset hvilken lovgivning eller andre regler (byggelovgivning, miljølovgivning, lokalplaner mv.), der stiller krav om bygnings indretning, som måtte have bevirket det nu ulovlige forhold. Der stilles endvidere ikke krav om, at skadelidte søger dispensation fra bygningsreglementet, således som nogle forsikringsselskaber kræver, før der kan udbetales erstatning for lovliggørelsesomkostninger.

2.1.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne bemærker, at løvsøre i kælder eller rum under terræn fra stormflods- og oversvømmelsesordningernes start har været undtaget dækning. Det gælder, uanset hvad kældre og andre rum under terræn måtte være godkendt til. Undtagelsen fra dækning er udtryk

for, at ordningerne skal dække skader som følge af egentlige katastrofer og ikke u hensigtsmæssig adfærd. Løsøre placeret under terræn rummer en logisk risiko for at blive ramt af indtrængende vand. Dette kan forebygges ved en anden og mere forsvarlig opbevaring af løsøre over terræn.

Udvalget finder det dog rimeligt, at kældre og rum under terræn, som efter opfyldelse af en række særlige krav er godkendt af en offentlig myndighed til og anvendes som beboelse, betragtes som bolig på lige fod med andre boliger. Udvalget anbefaler derfor, at beskadiget løsøre på sådanne steder skal være berettiget til erstatning efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne. På linje med forsikringsselskabernes praksis bør der dog være en incitamentsskabende begrænsning, således at ikke alt løsøre opbevares under terræn. Der skal derfor fastsættes et maksimum for værdien af en sådan erstatning. I stedet for et procentvis fastsat loft, foreslår udvalget, at loftet fastsættes til 120.000 kr., som indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100.

For så vidt angår øvrige kældre og rum under terræn finder udvalget det derimod fortsat velbegrunderet og i overensstemmelse med ordningernes karakter af katastrofeordninger, at der ikke ydes dækning for skader som følge af stormflod eller oversvømmelse. Løsøre opbevaret i sådanne rum bør derfor fortsat være undtaget fra erstatning og op til den enkelte at opbevare forsvarligt. I forhold til den gældende karenperiode ved genhusning, er det SOS-udvalgets opfattelse, at hensynet til skadelidtes situation og muligheden for at kunne få en hverdag til at fungere så hurtigt som muligt efter en katastrofesituation samtidig med, at der sikres en let administrerbar løsning, bør veje tungt. Det sker efter udvalgets opfattelse bedst ved at fjerne karenperioden. Derved fjernes de administrative udfordringer med tilhørende tidsforbrug, og dermed fordyrelse af ordningen, som administrationen af karenperioden har betydet. Udvalget finder det mere hensigtsmæssigt, at hensynene bag en karenperiode løses gennem en højere selvrisiko på erstatningen.

Omkostninger til genhusning skal dog fortsat vurderes konkret, således at alene omkostninger til genhusning, som anses for nødvendig, kompenseres. Det vil være taksator, som i det enkelte tilfælde vurderer, om genhusning er nødvendig.

Udvalget finder samtidig, at det er vigtigt at sikre, at genopbygningen af en ejendom sker med en passende hastighed. Der bør derfor indføres en max. periode for hvilken, der kan ske dækning af omkostninger til genhusning, og dermed også hvor lang tid genhusning kan anses for nødvendig. Udvalget anbefaler derfor, at der indføres et maksimum for genhusning på 2 år fra skadestidspunktet. Udvalget anbefaler endvidere, at der overvejes mulighed for dispensation fra denne tidsfrist, hvis der er tale om helt særlige omstændigheder, der ikke skyldes forhold hos skadelidte, eller som kunne være forudset fra begyndelsen. Dispensation bør kræve Stormrådets godkendelse og administreres restriktivt.

Udvalget finder endelig, at 12.000 kr. i gennemsnit pr. måned fortsat er et passende niveau for dækning af omkostninger til genhusning. Udvalget anbefaler derfor, at det gældende niveau fastholdes, dog således at der tages højde for den almindelige prisudvikling, hvorfor max.-beløbet bør indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100.

I forlængelse heraf finder udvalget, at opmagasinerings af løsøre og bygningsdele, der skal genanvendes, fx et køkken, er en indirekte omkostning i forbindelse med oversvømmelse eller stormflod. Derfor bør det fortsat være udgangspunktet, at en sådan omkostning, når den ikke er forbundet med genhusning, er afskåret fra dækning via ordningerne. Der kan dog i helt særlige situationer være behov for opmagasinerings af løsøre og bygningsdele, der skal genanvendes, et andet sted, selv om man i øvrigt kan blive boende i ejendommen under genopbygningen heraf. I sådanne situationer bør det efter udvalgets opfattelse være muligt at få dækket omkostningerne til opmagasinerings. Udvalget anbefaler på den baggrund, at der åbnes mulighed for dækning af udgifter til

opmagasinering, uden at der er behov for en samtidig genhusning, hvis en forbliven i egen bolig i reparationsperioden ellers gøres illusorisk. Udvalget finder, at hensynet til skadelidtes mulighed for at blive i egen bolig vejer tungt, ligesom en mulighed for opmagasinering af løsøre, som i realiteten erstatter en genhusning, vil være en fleksibel løsning til gavn for både skadelidte og stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Det vil bero på en konkret vurdering i de enkelte tilfælde, om ordningerne skal dække udgifter til opmagasinering uden samtidig genhusning. Udvalget anbefaler derfor også, at der sker en uvildig vurdering af behovet for opmagasinering, og at den nærmeste til at bedømme det, er den taksator, som i øvrigt er udpeget til at vurdere skaden og dennes omfang.

Ligeledes anbefaler udvalget, at skader efter oversvømmelse af opbevaringscontainere, der anvendes til midlertidig opmagasinering i forbindelse med udbedring af dækket skadesbegivenhed, ikke udelukkes fra erstatning.

Udvalget har desuden overvejet om terrasser, garager og carporte skal være dækket af ordningerne. Da de tre nævnte bygnings- eller løsøretyper må anses for at være rum eller bygninger, som ikke kræver særlig beskyttelse, er det efter udvalgets opfattelse bedst stemmende med ordningernes formål og karakteren af en katastrofeordning – sammenholdt med rimeligheden i at bevare et incitament for den enkelte bygningsejer til at foretage forebyggende tiltag – at undtage disse bygnings- og løsøretyper fra erstatning helt generelt, uanset om de deler fundament med en dækket bygning eller ej. Dette bør dog ikke gælde for garager og carporte, der enten deler fundament med eller er en integreret del af bygningen og må anses som nødvendig for husholdningens opvarmning ved at fungere som fyrrum eller varmecentral. Der skal efter udvalgets opfattelse anlægges en restriktiv forståelse heraf, så omgåelsestilfælde undgås.

Det er udvalgets opfattelse, at der fsva. erstatning til lovliggørelse er behov for en mere stringent afgrænsning af, hvilke omkostninger, der dækkes af stormflods- og oversvømmelsesordningerne, så tvivlsspørgsmål vedr. dette undgås. Samtidig bør der sikres en klar tilnærmelse til forsikringsselskabernes praksis i forsikringsager. Det er derfor udvalgets anbefaling, at der indføres regler herom i stormflodsloven.

Udvalget anbefaler, at reglerne indeholder en anerkendelse af, at rimelige udgifter til lovliggørelse er dækket, dog med den begrænsning, at det alene er udgifter til lovliggørelse, der kræves efter byggelovgivningen, som dækkes. Dette svarer til, hvad der er tilfældet i almindelige forsikringsager. Udvalget foreslår med inspiration fra praksis i forsikringsselskaberne følgende afgrænsning af, hvilke omkostninger der bør kunne erstattes med henvisning til lovliggørelse: Byggeudgifter, som er nødvendige for at opfylde de krav, som byggemyndighederne stiller i henhold til byggelovgivningen, når en beskadiget bygning skal genopføres eller repareres. Det er en betingelse for erstatning, at udgifterne vedrører de dele af bygningen, der bliver erstattet, at det ikke er muligt at opnå dispensation fra de nye regler i byggelovgivningen, at byggemyndigheden ikke har eller kunne have stillet krav om lovliggørelse inden skaden, at udgiften ikke skyldes mangelfuld vedligeholdelse, samt at istandsættelse eller genopførelse finder sted. Der er tale om kumulative betingelser.

Udvalget anbefaler derudover, at der i lighed med visse forsikringsselskabers praksis indføres et loft over omkostningerne til lovliggørelse. Der findes ingen entydig praksis i forsikringsbranchen for et sådant loft, udover at der eksisterer et sådant. Udvalget foreslår, at loftet fastsættes til ikke højere end 1 mio. kr.

Endelig er det udvalgets opfattelse, at det nuværende krav i stormflods- og oversvømmelsesordningerne om at placere erhvervsløsøre på et varelager 10 cm over gulv eller terræn som betingelse for erstatning, er ubetinget fornuftig, da det efter udvalgets vurdering er det minimale, man må kunne forlange af professionelle, som håndterer varer og inventar. Det skal efter udvalgets opfattelse også ses i sammenhæng med pligten til agtpågivenhed og den handlepligt, som enhver er omfattet af i forbindelse med forhindring af skaders opståen og/eller begrænsning af skaders omfang. Udvalget finder derfor, at kravet om at hæve erhvervsløsøre 10 cm over gulv eller terræn skal

gælde generelt for erhvervsinventar, uanset hvor dette befinder sig, og ikke som i dag kun for løsøre på et varelager. Det gælder dog ikke inventar, fx reoler, som skal have direkte kontakt med gulvet for at tjene sit formål.

Erhvervsministeriet er enig i disse overvejelser og anbefalinger til det fremtidige dækningsomfang.

2.1.3.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås at revidere negativlisten, så der gives mulighed for, at løsøre i kælder eller rum under terræn i ejendomme godkendt til og anvendt som beboelse kan erstattes efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne, ligesom karenperioden ved genhusning fjernes, og der gives mulighed for erstatning for omkostninger vedrørende nødvendig opmagasinering, selv om genhusning ikke finder sted. Ligeledes bør der fremover ydes der erstatning til skader efter oversvømmelse af containere som er bestemt til opmagasinering af løsøre i forbindelse med tidligere stormflod eller oversvømmelse.

Desuden foreslås det at ændre reglerne, så der fremover ydes erstatning for skader på garager og carporte, som enten deler fundament med eller er en integreret del af en primær bygning til beboelse og samtidig tjener som varmecentral, fyrrum eller lignende for denne. Endvidere foreslås det, at det fremover bliver et krav for erstatning af løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, at løsøret er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn, medmindre løsøret har en naturlig placering direkte på gulvet.

Endelig foreslås det at ændre reglerne for erstatning for omkostninger til lovliggørelse, så der fremover ydes dækning af omkostninger ift. krav stillet i relation til byggelovgivningen svarende til normal praksis i forsikringsselskaberne.

2.1.4 Organisation og sagsbehandling

2.1.4.1. Gældende ret

Efter den gældende stormflodsordning varetages sagsbehandling af stormflodsskader, herunder taksation heraf, af de skadelidtes egne forsikringsselskaber. Det er således de enkelte skadesforsikringsselskaber, der behandler stormflodssager fra modtagelse af anmeldelse til afgørelse. Det sker under iagttagelse af både stormflodsloven og de offentligtretlige regler i forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven. Den skadelidte anmelder skaden i Stormbasen, hvorefter forsikringsselskabet modtager besked om sagen. Skadelidte modtager en kvittering på e-mail, hvor det beskrives, hvordan skadelidte skal forholde sig. Er der sket skader på både løsøre og bygning, behandles sagen hos det forsikringsselskab, hvor bygningen er brandforsikret. Denne organisering skaber mulighed for hurtig opskalering af bemandingen ved brug af forsikringsselskabernes ressourceberedskabsplaner samtidig med, at den enkelte skadesramte alene vil have kontakt med sit eget forsikringsselskab.

Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes sagsbehandling af stormflodssager og er i øvrigt klageorgan for skadelidte vedrørende forsikringsselskabernes afgørelser i stormflodssager.

I forhold til behandlingen af sager om oversvømmelse fra vandløb og søer henhører dette under Stormrådet. Sagsbehandling sker på baggrund af anmeldelse fra skadelidte. Efter modtagelse af anmeldelse sender Stormrådet kvittering til forsikringsselskabet samt skadelidte, hvor de videre forholdsregler beskrives.

Erstatningsopgørelsen følger de samme regler og principper i de to ordninger, stormflods- og oversvømmelsesordningerne.

2.1.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne vurderer, at der ikke længere er behov for en forskellig håndtering af skader efter stormflod og oversvømmelse fra vandløb eller sø, som det er tilfældet i dag. Samtidig finder udvalget det hensigtsmæssigt, at det fortsat er de kompetente myndigheder (Kystdirektoratet, DMI og Miljøstyrelsen), som foretager den faglige vurdering af, hvorvidt betingelserne for erklæring af stormflod eller afgørelse om betingelserne for erstatning efter oversvømmelse fra vandløb eller søer er opfyldt.

Udvalget anbefaler derfor, at den eksisterende organisering fastholdes. Det er den organiseringsform, der på nuværende tidspunkt bedst opfylder formålene med stormflods- og oversvømmelsesordningerne, dog således, at forsikringsselskaberne fremover også varetager behandlingen af oversvømmelsessager. Udvalget anbefaler samtidig, at der sker en optimering af visse administrative forhold, herunder forbedring af de tekniske muligheder, fx Stormbasen, samt generel forbedring af de administrative forretningsgange og sagsbehandling til gavn for de skadelidte. Dette gælder bl.a. optimering af kommunikation til skadelidte, samarbejde med forsikringsselskaberne med henblik på sikring af et tilstrækkeligt fagligt niveau i taksering og sagsbehandling samt et effektivt tilsyn gennem et forbedret reaktionsregime.

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger, der fører til en ændret opgave- og ansvarsfordeling, hvor stormflods- og oversvømmelsessager får næsten ens karakteristika. For så vidt angår anbefalingerne vedr. optimering af visse administrative forhold, vil disse blive gennemført ved ændring af de bekendtgørelser, som regulerer de mere tekniske forhold omkring behandlingen af stormflods- og oversvømmelsessager samt gennem aftaler mellem forsikringsselskaberne og Stormrådet.

2.1.4.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at forsikringsselskaberne fremover bliver ansvarlige for at forestå behandlingen af både stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer. På denne måde opnås en mere ensartet behandling af oversvømmelsesskader, uanset om oversvømmelserne kommer fra havet (stormflod) eller fra en sø eller et vandløb. Dermed får Stormrådet, udover at administrere stormflods- og oversvømmelsespuljen, samtidig en mere entydig funktion som klageinstans og tilsynsmyndighed, idet sager vedrørende oversvømmelse fra vandløb og søer også underkastes både klageadgang og tilsyn.

2.1.5 Finansiering

2.1.5.1 Gældende ret

Den nuværende stormflods- og oversvømmelsesordning finansieres ved en årlig afgift på 30 kr. på hver enkelt brandforsikringspolice og som beredskab, hvis midlerne i ordningerne måtte vise sig ikke være tilstrækkelige, er der en bagvedliggende statsgaranti på 200 millioner kr. I forbindelse med erstatningsudbetalingerne vedrørende stormfloden i 2013 blev statsgarantien midlertidigt hævet til 400 mio. kr. og anvendt fuldt ud. Det betød, at afgiften på 30 kr. samtidig blev hævet til 50 kr. indtil tilbagebetaling af statsgarantien er sket.

2.1.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

For at stormflods- og oversvømmelsesordningerne kan anses for at være økonomisk robuste, har Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne lagt til grund, at ordningerne skal være økonomisk selv bærende i et sådant omfang, at det kun er i forbindelse med særligt store hændelser, at det bliver nødvendigt at gøre brug af den statsgaranti, der ligger bag ordningerne. Det vurderes således ikke fornuftigt at dimensionere ordningerne økonomisk til at kunne håndtere enhver hændelse uanset omfang, uden brug af statsgarantien.

Udvalget anbefaler en afgiftsmodel, der indebærer en fastholdelse af den nuværende midlertidigt forhøjede afgift på 50 kr. pr. police, indtil der er opbygget et kapitalberedskab på 500 mio. kr. Herefter kan afgiften sættes ned til 30 kr., indtil det eventuelt igen måtte blive nødvendigt at trække på statsgarantien, hvorefter afgiften igen øges til 50 kr. En sådan afgiftsmodel er robust og kan dæmme op for større træk på den underliggende statsgaranti.

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser. Det skal sikres, at der fremover er en pulje, som i stort omfang er selv bærende og kun i ekstraordinære tilfælde skal bruge muligheden for at trække på statsgarantien. Det er i alles interesse, at ordningerne er økonomisk selv bærende.

2.1.5.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at den nuværende afgift på 50 kr. pr. brandpolice til stormflods- og oversvømmelsespuljen fastholdes, indtil der i puljen er opbygget en formue på 500 mio. kr. Når formuen er opbygget, nedsættes afgiften til det nuværende niveau på 30 kr. Kommer der i forbindelse med en stormflod eller oversvømmelse et træk på statsgarantien, hvilket sker, når den opbyggede formue er væk, sættes afgiften igen op til 50 kr.

2.2. Stormfaldsordningen

2.2.1. Erklæring af stormfald

2.2.1.1. Gældende ret

Det er Stormrådet, der efter udtalelse fra Miljøstyrelsen afgør, om og i hvilket omfang der har været stormfald på et givent tidspunkt. For at kunne erklære stormfald kræves det, at der i en eller flere landsdele er væltet eller knækket træer svarende til mindst ét års hugst i den eller de pågældende landsdele.

Skadernes omfang estimeres dels på baggrund af skaderne i Miljøstyrelsens skove, dels på baggrund af estimater fra det private skovbrug. Data til brug for selve opgørelsen af den årlige hugst, der indgår i kriteriet for erklæring af stormfald, leveres af Københavns Universitet. Erklæres der stormfald i en landsdel, træder ordningen i kraft for hele landet, også selv om betingelserne for at erklære stormfald ikke er opfyldt for de øvrige landsdele.

2.2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne bemærker, at det er en afgørende præmis for den fremtidige stormfaldsordning at der fastlægges en mere entydig definition af kriterierne for erklæring af stormfald end den eksisterende metode. Væsentligt er endvidere, at der skal være tale om en katastrofelignende situation, hvorfor mindre stormfald ikke skal falde ind under ordningen.

Det er samtidig vigtigt, at metoden for erklæring af stormfald er nem, hurtig og pålidelig af hensyn til at sikre, at de ramte skovejere hurtigt kan vide, om de er omfattet af ordningen eller ej. Ligeledes bør der tilstræbes en minimal administration ved så vidt muligt at gøre brug af eksisterende statistisk materiale til opgørelse af årshugster mv., således at flest mulige midler i ordningen kan gå til tilskudsudbetaling. Endelig er det vigtigt, at kriterierne for erklæring af stormfald og efterfølgende udbetaling af tilskud overholder EU-Kommissionens statsstøtteregler samt de øvrige regler for udbetaling af midler under Landdistriktsprogrammet.

På den baggrund anbefaler udvalget, at katastrofebegrebet i stormfaldsordningen ændres, så der erklæres stormfald i hele landet, når et stormfald udgør mindst 1 mio. m³ træ, og at der erklæres stormfald i en landsdel, når stormfaldet i området (en landsdel, som defineret ved Danmarks Statistiks NUTS 3 kode) overstiger ét års hugst i dette område.

Det er udvalgets vurdering, at anvendelse af denne model vil sikre, at alle tidligere erklærede stormfald (1999, 2005 samt 2013), hvor ordningen har fundet anvendelse og berettigelse, også ville have været udløst for hele landet, hvis de nævnte kriterier havde været gældende på daværende tidspunkter. Det, som hidtil er blevet anset for stormfald, vil således også fremadrettet blive anset som stormfald.

Det er endvidere udvalgets opfattelse, at den foreslåede metode sikrer, at der skal være tale om en katastrofesituation af et nationalt omfang, før ordningen aktiveres, hvilket er velbegrundet. Det er efter udvalgets opfattelse ikke fagligt velbegrundet at sætte grænsen på under 1 mio. m³ stormvæltet træ, såfremt der skal erklæres stormfald for hele landet.

Desuden er det udvalgets opfattelse, at der med den skitserede model er taget højde for en regional balance samtidig med, at ordningen fastholdes som en katastrofeordning.

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger, herunder i lyset af erfaringerne fra stormfaldene efter Allan og Bodil i 2013.

2.2.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ændre definitionen på stormfald, således at der skal være tale om et stormfald på mindst 1 mio. m³ træ, før der kan erklæres stormfald i hele landet. I tilknytning hertil foreslås det, at der erklæres stormfald for en landsdel, selv om faldet er på under 1 mio. m³ træ, såfremt stormfaldet i denne landsdel overstiger ét års hugst. Områderne kan afgrænses ud fra Danmarks Statistiks såkaldte NUTS-3 koder (landsdele), som vurderes at være den mest præcise afgrænsningsmåde, og som sikrer en regional balance samtidig med, at ordningen fastholdes som en katastrofeordning.

Det følger af Stormrådets nuværende praksis, at i de tilfælde, hvor to eller flere stormfald umiddelbart følger efter hinanden, og hvor det derfor er umuligt at afgøre, om træerne er væltet i den første eller de følgende storme erklæres der et samlet stormfald for disse begivenheder, dvs. den samlede mængde stormfældet træ ses under ét, uanset om den første storm, var den stærkeste eller ej. Denne praksis kom bl.a. til udtryk i forbindelse med stormene Allan og Bodil, henholdsvis 28. oktober og 5. december 2013. Denne praksis med at se to eller flere storme i sammenhæng, hvis de har tæt tidsmæssig tilknytning til hinanden, vil fortsat være gældende også efter den nye definition af stormfald.

2.2.2. Basisforsikring

2.2.2.1. Gældende ret

Det er efter de gældende regler en forudsætning for at kunne søge om tilskud, at skovejere har en basisforsikring for det stormfaldsramte areal. Basisforsikringen skal være tegnet inden den 31. august 2001. Denne frist gælder ikke, hvis der er tale om ejerskifte ved overdragelse, eller skoven er nyetableret. Arvinger til skov er efter de gældende regler udelukket fra stormfaldsordningen i de tilfælde, hvor skovejere ikke har fået tegnet basisforsikring inden fristens udløb.

Formålet med indførelsen af en basisforsikring i forbindelse med oprettelsen af stormfaldsordningen var at skabe en mulighed for, at der ved omfattende stormfald i de private skove kan udbetales en sumerstatning pr. ha ved en forsikring. Forsikringen skal medvirke til, at erhvervet selv bliver i stand til at foretage den nødvendige oprydning og gentilplantning efter storme, der måtte komme. Udbetaling af forsikringssummen er ikke afhængig af, om der bliver gjort brug af tilskudsmuligheden i stormfaldsordningen. Modtages der tilskud til gentilplantning efter

stormfald, skal forsikringen opretholdes i 15 år efter seneste tilskudsudbetaling. Opsiges eller bortfalder forsikringen i denne periode, skal tilskudsbeløbet tilbagebetales med renter.

2.2.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne anbefaler, at der ikke sker en generel åbning for adgang til stormfaldsordningen. Dette vil efter udvalgets opfattelse mest af alt have karakter af en fortrydelsesret, idet skovejere, som ejede skov ved stormfaldsordningens indførelse, har haft mulighed for at indtræde i ordningen. En generel åbning vurderes endvidere ikke muligt inden for ordningens nuværende økonomiske rammer.

Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at der eksisterer et særligt problem i forhold til generationsskifter, hvor arvinger, som ellers ønsker at tegne den påkrævede basisforsikring, ikke kan gøre dette, fordi den forrige generation ikke tegnede forsikringen inden 31. august 2001. Dette problem bør håndteres ved at åbne mulighed for, at arvinger kan blive omfattet af ordningen. Den manglende forsikringstegning skal efter udvalgets opfattelse således ikke komme senere arvinger til skade, da de ikke har haft mulighed for at påvirke det valg eller fravalg, som arvelader i sin tid har gjort. Endvidere vurderes den omgåelsesrisiko, der er baggrunden for den nuværende manglende mulighed for indtræden i ordningen i forbindelse med generationsskifter at være af så begrænset omfang, at det efter udvalgets opfattelse ikke kan retfærdiggøre en fortsat opretholdelse af begrænsningen.

Udvalget anbefaler endvidere, at kravet om opretholdelse af basisforsikring i 15 år efter modtagelse af sidste rate af tilskuddet ophæves.

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser, herunder ophævelsen af 15 års kravet, der har vist sig vanskeligt at føre kontrol med. Med ophævelsen af 15 års kravet vil den enkelte skovejere alene være bundet af aftaleperioden for forsikringen, der normalt er 1 år.

2.2.2.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås med lovforslaget, at arvinger til skov indgår på lige fod med andre erhververe af skov, når det kommer til muligheden for at indtræde i stormfaldsordningen ved at tegne en basisforsikring mod stormfald. Endvidere foreslås kravet om opretholdelse af basisforsikringen i 15 år ophævet.

2.2.3 Tilskudsmuligheder mv.

2.2.3.1 Gældende ret

Tilskud under stormfaldsordningen ydes kun til private ejere af fredskov og til skovarealer, der senest i forbindelse med udbetaling af tilskuddet pålægges fredskovspligt. Kravene er udtryk for, at samfundet betinger sig en sikkerhed for, at der kommer blivende skov ud af investeringen. Fredskovsarealer er underlagt en forpligtelse til oprydning og gentilplantning efter stormfald – samme krav gælder ikke for ikkefredskovspligtige skove.

Der skelnes mellem fladefald og spredt fald ift. tilskud. Hvis stormfald er sket som fladefald, er det en forudsætning for tilskud, at alle eller næsten alle træer er væltet eller knækket. Sker stormfald som spredt fald, er kravet for tilskud, at mindst en tredjedel af vedmassen på arealet er væltet eller knækket, og at bevoksningen efter stormen består af mindst 50% robuste træarter. Stormfaldsordningen indeholder en begrænsning i det mulige tilskud, idet der fratrækkes en tilskudsmulighed svarende til 1/60 af skovens bevoksede areal inklusiv de midlertidigt ubevoksede arealer.

Tilskud ydes i 2 rater. Første rate er et oprydningstilskud. Det udbetales samtidig med, at skovejeren får tilsagn fra Stormrådet om tilskud til gentilplantning. Anden rate er udbetaling til gentilplantning, hegning mv. Det udbetales løbende i takt med, at skovejeren indberetter sine gentilplantninger (etaper) til Miljøstyrelsen. Gentilplantningen kan opdeles i op til 5 etaper og skal være gennemført inden for 6 år efter tilsagn om tilskud. Endvidere ydes tilskud til en række særlige forhold, herunder tilskud til ekstensive kulturer, lokalitetskortlægning, naturlig tilgroning, såning, samt åbne arealer, bevaring af robuste træer som frøtræer, samt tillæg til ammetræer. Hertil kommer tilskud til lagring af stormfældet træ fra statens skove (vandlagring). De konkrete tilskudsmuligheder beskrives i vejledningen til ordningen. Miljøstyrelsen fører kontrol med de gennemførte gentilplantninger.

2.2.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser

For at sikre gode og stabile bevoksninger, forenkle ordningen samt målrette tilskudsmidlerne mod de områder, hvor de giver mest værdi for samfundet anbefaler Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne, at en fokuseret model med et grundtilskud kombineret med en række udvalgte mulige tilvalg gennemføres fuldt ud. Dette vil fokusere stormfaldsordningen og sikre målsætningerne med denne samtidig med, at den er letforståelig og fleksibel for skovejere og mindre arbejdstung ift. administration.

Udvalget finder, at tilskud til "ekstensive kulturer", "lokalitetskortlægning", "naturlig tilgroning", "såning", samt "åbne arealer", "bevaring af store robuste træer som frøtræer", samt "tillægget til ammetræer" bør udgå af ordningen, da disse tilskud efter udvalgets opfattelse ikke er nødvendige i en katastrofeordning som stormfaldsordningen og i øvrigt komplicerer de ordningen ift. ansøgning og særligt i forhold til den efterfølgende kontrol. Effekten for samfundet anses ikke at opveje omkostningerne ved at videreføre disse tilskud.

Udvalget anbefaler endvidere,

1. at tilskud til spredt fald (selvforyngelse) udgår, således at der fremover alene ydes tilskud efter fladefald,
2. at fladefald får sin egen definition i loven,
3. at tilskud til kulturer med 25% robuste træarter udgår, således at minimumskravet fremover bliver 50%,
4. at der i tilskudssammenhæng ikke skelnes mellem gode og magre jorde,
5. at plantetalskravet fastsættes til 4.000 planter pr. ha for alle kulturer,
6. at kravet om fradrag af tilskudsareal svarende til 1/60 af skovens areal udgår af ordningen, og
7. at listen over godkendte robuste og hjemmehørende træ- og busk arter overgår fra bekendtgørelsen til vejledning og opdateres løbende med råd og vejledning fra de forstfaglige kompetencer, fx Miljøstyrelsen, Københavns Universitet mv.

Udvalget anbefaler endvidere, at løvtræskulturerne fremmes på de gode jorde, hvor disse trives og vokser optimalt. Det vil overordnet sige på øerne samt øst for israndslinjen. På de mere sandede jorde vokser nåletræerne optimalt og anbefales fremmet her. Tilskudssatserne for de respektive kulturer i forlængelse af stormfald bør løbende understøtte ønsket til denne differentiering, med afsæt i anbefalinger fra blandt andet Københavns Universitet. I lyset af erfaringerne fra stormfaldet 2013 er det dog vurderet hensigtsmæssigt, at tilskuddet til løvtræskulturer samt tilskud til skovbryn gøres lidt mere fordelagtigt.

Udvalget anbefaler endvidere, at tilskud til vandlagring udgår af stormfaldsordningen, idet der ikke længere vurderes at være grundlag for denne tilskudsmulighed.

Desuden anbefaler udvalget, på baggrund af drøftelser med skovbrugserhvervet, at oprydningstilskud fremadrettet udbetales samtidigt med selve gentilplantningstilskuddet på baggrund af indberetning om gennemført tilplantning. Der er endvidere opnået en fælles forståelse med skovbrugserhvervet om, at man fremover kan opdele og indberette en gentilplantning med op til 3 etaper, hvis den enkelte etape overstiger 10 ha. Samtidigt kan gentilplantning gennemføres over en periode på 3 år, dog 5 år hvis tilskudsarealet overstiger 100 ha. Det er udvalgets opfattelse, at der ved en gennemførelse af disse etapeovervejelser er fundet en fornuftig balance, hvor der tages hensyn til såvel erhvervets ønsker om risikospredning såvel som de administrative omkostninger.

Endelig anbefaler udvalget, at den nedre grænse for tilskud til skoven som helhed fastholdes på de nuværende 0,5 ha i lyset af de mange, små skovejere, der potentielt rammes hårdt af en stramning. Udvalget anbefaler dog, at den nedre grænse for den enkelte tilskudsberettigede stormfaldsflade hæves fra 0,2 ha til 0,5 ha. bl.a. i lyset af, at der er tale om en katastrofeordning.

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger, hvorved der overordnet vil blive tale om en væsentligt simplere model, der er nemmere for den enkelte skovejere at forstå, og hvor midlerne målrettes de områder, hvor de giver mest værdi samt en ordening, der er lettere at administrere. Tilskudssatserne under ordningen, der løbende vil blive fastsat i vejledningen, skal understøtte, at løvtræskulturerne fremmes på de gode jorde, hvor disse trives og vokser optimalt. Tilskudssatserne for de respektive kulturer i forlængelse af stormfald skal løbende understøtte ønsket til denne differentiering med afsæt i anbefalinger fra blandt andet Københavns Universitet..

Erhvervsministeriet er ligeledes enig i, at det i udgangspunktet er gavnligt med et højere plantetalskrav, idet det giver et bedre skovklima og større sikkerhed for en god kultur og dermed er gunstigt for formålet med stormfaldsordningen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det efter stormfald generelt er sværere at få succes med sine kulturer. Det skyldes bl.a., at skovejerne kun vanskeligt kan køre på arealet og foretage den nødvendige renholdelse, selv efter en grundig oprydning. Skovklimaet er generelt vanskeligt i forhold til den tidligere landbrugsjord, og angreb fra skadedyr er generelt relativt højt. Dette taler for et højere plantetal i forhold til skovrejsning på landbrugsjord. Dog vurderes et plantetal på 4.000 planter i en nåletræskultur at være meget højt. Selvom ordningen vil være simplere med det samme plantetal på tværs af kulturer, så vurderes det at kunne være tilstrækkeligt til at sikre robust skov, hvis plantetallet i nåletræskulturer fastsættes lavere end 4.000 planter pr. ha. Kravet vil blive fastsat i bekendtgørelsen om den fremtidige stormfaldsordning.

For så vidt angår udvalgets anbefaling om at fastholde den nedre grænse for tilskud til skoven som helhed på de nuværende 0,5 ha, er Erhvervsministeriet enig heri. Fsva. anbefalingen om at hæve den nedre grænse for den enkelte tilskudsberettigede stormfaldsflade fra 0,2 ha. til 0,5 ha., er det imidlertid Erhvervsministeriets opfattelse, at der er en risiko for, at skovejere med meget små skovarealer reelt vil blive udelukket fra at kunne modtage erstatning fra ordningen, hvilket ikke vurderes hensigtsmæssigt. Af hensyn til ejere af små skovarealer er det vurderingen, at den nuværende grænse for den enkelte stormfaldsflade, der kan indgå i den enkelte skov, bør fastholdes på 0,2 ha.

Erhvervsministeriet finder, at der er fundet en fornuftig balance mellem erhvervets ønsker om risikospredning såvel som de administrative omkostninger i forhold til gennemførelse og udbetaling i etaper henover en rimelig periode. Det skal dog bemærkes, at der kan opstå helt ekstraordinære situationer med meget store stormfald, fx som i 1999, hvor det vil være umuligt at nå at gennemføre oprydning og gentilplantning indenfor selv 5 år, bl.a. pga. mangel på tilstrækkeligt velegnede planter. Der bør derfor i sådanne situationer være en adgang for Stormrådet til at dispensere fra 5 års-fristen. Denne dispensationsadgang skal anvendes meget restriktivt og dermed alene i tilfælde, hvor der er tale om faktisk umulighed for de pågældende skovejere som følge af forhold uden for deres kontrol.

Dertil skal listen over godkendte robuste arter i ordningen, der udarbejdes af Stormrådet i samarbejde med Miljøstyrelsen, til stadighed indeholde de træ- og buskarter, som kan opfylde stormfaldsordningens formål om gentilplantning med robust skov. Listen skal opdateres løbende med råd og vejledning fra de forstfaglige kompetencer, fx Miljøstyrelsen, Københavns Universitet mv. Listen skal som minimum kunne opdateres i forlængelse af et stormfald.

2.2.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at kravet om fradrag af tilskud svarende til 1/60 af skovens bevoksede areal inklusiv de midlertidigt ubevoksede arealer bortfalder. Tilplantningsplaner gøres obligatoriske alene for de arealer, hvortil der søges tilskud, og tilskud til spredt fald (selvforyngelse) udgår, således at der fremover kun ydes tilskud efter fladefald. Det foreslås endvidere, at tilskud til vandlagring udgår af stormfaldsordningen, da behovet for opretholdelse af muligheden for finansiering af vandlagring generelt er reduceret siden lovens vedtagelse i år 2000.

I forhold til udbetalingen af selve tilskuddet foreslås det, at oprydningstilskud fremadrettet udbetales samtidig med selve gentilplantningstilskuddet på baggrund af indberetning om gennemført gentilplantning. Endvidere foreslås, at skovejer fremover alene skal kunne opdele og indberette en gentilplantning med op til 3 etaper, mod hidtil 5 etaper, og kun hvis den enkelte etape overstiger 10 ha. Samtidig skal gentilplantning gennemføres inden for en periode på maksimum 3 år, dog 5 år hvis tilskudsarealet overstiger 100 ha., og med en dispensationsmulighed for Stormrådet til en længere periode.

Arealerne pålægges fredskovspligt i forbindelse med tilskud og er dermed sikret som robust skov for fremtiden.

2.2.4 Kontrol og udbetaling

2.2.4.1. Gældende ret

De konkrete krav og kriterier, der stilles under ordningen, skal sikre, at der plantes robust skov. Siden ordningens vedtagelse i 2000 har kravene til kontrol med tilskud været stigende, herunder fra EU-Kommissionen. Det anses for vigtigt ift. ordningens indretning og administration, at den kan leve op til gældende EU-krav, således at den fortsat kan medfinansieres med midler fra Landdistriktsprogrammet. I henhold til de gældende regler udbetales oprydningstilskud samtidig med meddelelse af tilskudstilsagn. Indberetter skovejer efterfølgende ikke et genkultiveret areal til Miljøstyrelsen svarende til oprydningstilskuddet, skal der imidlertid ske en tilbagebetaling svarende til det areal, der ikke er genkultiveret. Miljøstyrelsen sender rykkere ud til alle ejere, der ikke har indberettet svarende til oprydningstilskuddet, når fristen for indberetning er ved at udløbe. I de tilfælde hvor der har været ejerskifter, tilgår brevet ikke nødvendigvis den nuværende ejer, som derfor ikke bliver gjort opmærksom på problemstillingen. Samtidig er der fortilfælde, hvor nogle ejere er gået konkurs, samt at nogle ejere ikke kan eller vil tilbagebetale, hvilket indebærer et tab for stormfaldspuljen. Den nuværende praksis for udbetaling af tilskud skaber derfor en del problemer og betydeligt administrativt besvær.

2.2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det vigtigt, at krav og kriterier samt den efterfølgende kontrol udformes, så der opnås mest muligt robust skov holdt op mod omkostningerne investeret i tilskud og efterfølgende kontrol. Reglerne bør endelig være så simple, at skovejer let kan forstå disse, og derfor nemmere kan opfylde dem. Krav og kriterier, der er vanskelige at kontrollere, og som bidrager minimalt til formålsopfyldelsen, bør derfor efter udvalgets opfattelse undgås. Udvalget anses det endvidere for vigtigt i forhold til ordningens indretning og administration, at den kan leve op til gældende EU-krav, således at den fortsat kan medfinansieres med midler fra Landdistriktsprogrammet.

Udvalget anbefaler på den baggrund,

- at der fremover ikke stilles krav og betingelser til den samlede skov, men alene til de konkrete arealer i selve skoven, der modtages tilskud til,
- at væltede løvtræbevoksninger, hvortil der ydes tilskud, skal gentilplantes som løvtræbevoksninger, og mindst 10% af tilskudsarealet skal gentilplantes med løvtræskulturer, hvis tilskudsarealet overstiger 5 ha.,
- at der fremover alene ydes tilskud til gentilplantningsplaner for arealer, hvortil der ydes tilskud og ikke til det samlede stormfaldsareal,
- at tilplantningsplanerne gøres obligatoriske,
- at ordningen tilpasses, så den er fleksibel ift. EU-Kommissionens krav om tilskud, således at skovejere med skovarealer over en vis størrelse kan afkræves en driftsplan for den samlede skov, og
- at det specifikt fremgår af lovgivningen, at investeringen skal opretholdes i en periode svarende til gældende krav for medfinansiering med EU-midler, pt. 5 år efter sidste udbetaling.

Det er efter udvalgets opfattelse vigtigt, at krav, der stilles under ordningen, er opfyldt ved hver indberetning af en gentilplantning til Miljøstyrelsen, så en tilbagebetalingssag undgås, når ansøger ikke opfylder kravet ved den sidste indberetning. Det kan medføre krav om tilbagebetaling af hele tilskuddet, hvilket bl.a. vil kunne være økonomisk hårdt for skovejere.

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser, og der vil ved gennemførelsen af anbefalingerne blive tale om en mere fokuseret og væsentligt simplificeret ordning, der er nemmere for skovejere at forstå og efterleve samt lettere og dermed også hurtigere og billigere at administrere.

2.2.4.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der fremover ikke stilles krav og betingelser til den samlede skov, men alene til de konkrete arealer i selve skoven, der modtages tilskud til. Væltede løvtræbevoksninger, hvortil der ydes tilskud, skal gentilplantes som løvtræbevoksninger (der ydes ikke tilskud til at konvertere løv- til nålebevoksninger), og mindst 10 % af tilskudsarealet skal gentilplantes med løvtræskulturer, hvis tilskudsarealet overstiger 5 ha.

Det foreslås endvidere, at der fremover alene ydes tilskud til gentilplantningsplaner for arealer, hvortil der ydes tilskud og ikke til det samlede stormfaldsareal, og tilplantningsplanerne gøres obligatoriske. Desuden tilpasses ordningen, således at skovejere med skovarealer over en vis størrelse kan afkræves en driftsplan for den samlede skov, for hermed at kunne leve op til EU-Kommissionens regler for medfinansiering under Landdistriktsprogrammet, samt at der fremover stilles krav om, at investeringen skal opretholdes i en periode svarende til gældende krav for medfinansiering med EU-midler, som for tiden er 5 år.

Med henblik på at sikre en balanceret andel løvtræ kulturer i skoven, foreslås det, at mindst 10 % af tilskudsarealet tilplantes med 80 % robust løvtræ, hvis tilskudsarealet overstiger 5 ha, hvilket svarer til mindst 0,5 ha for stormfaldsfladen i skoven. At investeringen fremover kræves opretholdt i en periode, som p.t. er 5 år efter sidste udbetaling af tilskuddet, afspejler et ønske om at forhindre, at udgåede robuste, hjemmehørende arter erstattes med ikke-robuste arter. Skovejere vil som følge af fredsskovpålæggelsen ikke kunne konvertere skoven til anden anvendelse, da dette strider mod skovloven.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget betyder, at forsikringsselskaberne fremover mod betaling skal behandle sager om oversvømmelse fra vandløb og søer. Dertil kommer, at den midlertidige forhøjelse af afgiften på alle skadesforsikringer på 20 kr., så den i alt udgør 60 kr. fastholdes, indtil stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500 mio. kr. Afgiften nedsættes derefter til i alt 40 kr., indtil statsgarantien evt. bliver brugt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har positive, administrative konsekvenser for borgerne. Det forventes således, at det vil opleves positivt og som en lettelse af kontakten mellem borgere og deres forsikringsselskab, at også sager om oversvømmelse fra vandløb og søer håndteres af forsikringstagernes eget selskab. Endvidere bliver det muligt for skadelidte at klage til Stormrådet over forsikringsselskabernes sagsbehandling af oversvømmelsessager.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Lovforslaget vurderes ikke at have regionale konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vil ikke have EU-retlige konsekvenser, bortset fra, at ændringerne i stormfaldsordningen skal notificeres over for EU-Kommissionen i henhold til statsstøttere reglerne.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Lovforslaget har været sendt i høring hos [HØRINGSPARTER] og været tilgængeligt på Høringsportalen i perioden.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Stormrådet skal ikke længere behandle sager om oversvømmelse fra vandløb og søer (oversvømmelsessager)	Stormrådet skal fremover også være klageinstans for og tilsynsmyndighed i forhold til forsikringsselskabernes behandling af oversvømmelsessager
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Den midlertidige forhøjelse af afgiften på alle skadesforsikringer på 20 kr., så den i alt udgør 60 kr. fastholdes, indtil stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500

		mio. kr. Afgiften nedsættes derefter til i alt 40 kr., indtil statsgarantien evt. bliver brugt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget betyder, at forsikringsselskaberne mod betaling fremover skal behandle sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget har positive, administrative konsekvenser for borgerne, idet det bliver muligt for skadelidte at klage til Stormrådet over forsikringsselskabernes sagsbehandling af oversvømmelsessager. Skadelidte skal fremover i øvrigt kun have kontakt med sit forsikringsselskab i forbindelse med sager om oversvømmelse fra vandløb og søer og ikke længere Stormrådet, med mindre der er tale om en klage.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vil ikke have EU-retlige konsekvenser, bortset fra, at ændringerne i stormfaldsordningen skal notificeres over for EU-Kommissionen i henhold til statsstøttere reglerne.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Ved kongelige resolutioner af henholdsvis den 28. juni 2015 og den 28. november 2016 ændredes Erhvervs- og Vækstministeriet til Erhvervsministeriet, og Miljøministeriet til Miljø- og Fødevareministeriet. Som konsekvens heraf ændres overalt i loven Erhvervs- og Vækstministeriet til Erhvervsministeriet, erhvervs- og vækstministeren til erhvervsministeren, Miljøministeriet til Miljø- og Fødevareministeriet og miljøministeren til miljø- og fødevareministeren.

Til nr. 2.

De opgaver, som i medfør af loven hidtil har været løst af Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning, er overgået til Miljøstyrelsen. Som konsekvens heraf ændres lovens henvisninger til Naturstyrelsen til Miljøstyrelsen.

Til nr. 3.

Ved kongelige resolution af 28. juni 2015 ændredes Klima-, Energi- og Bygningsministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet. Som konsekvens heraf ændres overalt i loven Klima-, Energi- og Bygningsministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

Til nr. 4.

Den gældende lovs § 2, stk. 2, muliggør erstatning for skader efter oversvømmelse fra vandløb og søer, uden specifikt at regulere, hvilke vandløb og søer, det drejer sig om. Praksis har derfor fastlagt, hvilke vandløb og søer, der er omfattet af oversvømmelsesordningen. Da der kan blive behov for en teknisk definition af et vandløb, og da denne definition kan ændre sig over tid, gives der bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte de nærmere regler om, hvilke vandløb og søer, samt hvilke skader derfra, der er omfattet af loven. Det vil medvirke til at sikre en entydig regulering, hvilket vil gøre det klart for de potentielt berørte bygningsejere, der har ejendom i områder med vandløb og søer, hvornår og i hvilke tilfælde, der kan forventes erstatning fra oversvømmelsesordningen.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne har anbefalet, at såvel åbne som rørlagte vandløb, der er omfattet af vandløbsloven, samt søer omfattes af oversvømmelsesordningen. De rørlagte vandløb kan dog alene være omfattet af oversvømmelsesordningen, såfremt 1) det er konstateret, at der er tale om en hændelse, der statistisk sker sjældnere end hvert 20. år (en 20-års hændelse) udenfor den rørlagte strækning, og 2) det dokumenteres, at skaden stammer fra det rørlagte vandløb og ikke skyldes manglende vedligeholdelse, herunder fx utætte samlinger i røret, eller at der er skyllet materiale ind i røret ved samlingerne pga. gamle/dårlige rørledninger, eller at risten foran røret ved ind- eller udløbet har været blokeret uanset årsagen hertil. Endvidere skal oversvømmelse fra følgende anlæg, herunder bl.a. pga. manglende kapacitet i anlæggene, ikke dækkes af oversvømmelsesordningen: regnvandsbassiner, vandløb, som er optaget i kommunens spildevandsplan, spildevandsanlæg og kloakker. Endvidere skal kilder (kildevæld) heller ikke være omfattet af oversvømmelsesordningen.

Desuden har forsikringsbranchen tilkendegivet at ville dække de oversvømmelsesskader, som er forårsaget både af skybrud og oversvømmelse fra vandløb og søer (såkaldte kombinationsskader), på betingelse af, at skaderne ikke kan opdeles. Der vil derfor fremover være forsikringsmæssig dækning af sådanne skader, hvorfor oversvømmelsesordningen ikke vil dække disse. Den fremtidige oversvømmelsesordning omfatter derfor alene de

tilfælde, hvor oversvømmelseskader fra vandløb og søer rammer isoleret eller kan opdeles fra en evt. forsikringsdækket skybrudsskade. Det vil være det enkelte forsikringsselskabs ansvar i den pågældende situation at bevise, at en kombinationsskade kan opdeles.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af aftalen mellem staten og kommunerne om kommunernes økonomi for 2018. Af aftalen fremgår, at regeringen vil gøre det lettere for kommunerne at indgå i samarbejde med forsikringsselskaberne om at medfinansiere klimatilpasningsindsatsen i kommunerne gennem en frivillig finansieringsløsning. Denne kan bl.a. indebære, at en ejer af en oversvømmelsesudsat bolig, der gentagne gange har været udsat for erstatningskrævende oversvømmelse, via salg af den eksisterende grund kan få medfinansieret en ny grund et sted, hvor der ikke er risiko for oversvømmelse.

Det skal ses i lyset af, at sådanne boliger, der på grund af deres placering med sikkerhed vil blive ramt af stormflod eller oversvømmelse eller ødelagt af skybrud, og hvor skaderne ikke vil kunne forhindres ved at foretage normale beskyttelsesforanstaltninger af boligejeren selv, kommunen eller forsyningsselskabet, nærmest kan blive usælgelige.

Stk. 1

Med bestemmelsen sikres det, at kommunerne har et tilstrækkeligt juridisk grundlag for at kunne deltage i håndteringen af udfordringerne for enkeltstående boligejer ift. oversvømmelse m.v. Kommunerne kan dermed indgå i en samlet finansieringsløsning for køb af én oversvømmelsesudsatte grund, og derigennem medfinansiere købet af en ny grund et sted, hvor der ikke er risiko for oversvømmelse. Det i form af købesummen på den eksisterende grund, der har været oversvømmet gentagne gange som følge af stormflod, oversvømmelse fra vandløb eller søer eller kraftig regn/skybrud.

Der skal være tale om ét enkeltstående helårshuse, der er oversvømmelsesudsat, fordi det gentagne gange har været udsat for oversvømmelsesbegivenheder og må forventes i fremtiden at blive ramt af nye oversvømmelser. Såfremt det er en problemstilling for flere huse i samme område, er det et anliggende for kommuner, forsyningsselskaber, grundejerforeninger mv. Fritidshuse er alene omfattet af denne mulighed, såfremt de er godkendt til og anvendes til helårsbeboelse. Erhvervs- og landbrugsejendomme er ikke omfattet af muligheden.

Der skal være tale om en bolig, som på grund af dens placering flere gange inden for en kortere årrække har oplevet alvorlige bygningskader som følge af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller sø eller skybrud, og hvor det forventes, at boligen med sikkerhed igen vil blive ramt af vandskade. Det vil således være en forudsætning, at boligen tidligere har været ramt af skade mindst to gange indenfor en kortere årrække. Samtidig vil det være et krav, at skaderne ikke har kunnet forhindres ved at foretage samtlige rimelige forebyggende beskyttelsesforanstaltninger af boligejeren selv, kommunen eller forsyningsselskabet. Det gælder fx gennem brug af en ændret byggestil i forbindelse med udbedring af skaderne, klimatilpasningstiltag i området mv. Alle rimelige tiltag skal således være iværksat hos alle involverede parter med henblik på at forebygge skader på boligen.

I den sammenhæng kan det også være relevant, om helårsboligen ikke længere er forsikringsbar, idet ingen forsikringsselskaber reelt ønsker at tegne vandskedeforsikring på boligen.

Der er tale om en medfinansieringsmulighed til køb af den eksisterende grund. Det er således ikke et krav, at kommunen skal indgå i et køb, men alene en mulighed. Kommunen kan foretage en konkrete vurdering af, om der bør tilbydes et køb af den konkrete grund. Kommunen kan gøre det alene eller sammen med fx forsikringssektoren, et eller flere konkrete forsikringsselskaber eller sammen med Stormrådet, jf. stk. 2, ligesom det evt. vil kunne ske i

samarbejde med forsyningsselskaber. Inden købet kan gennemføres kræver det accept fra alle rettighedshaverne i den pågældende bolig (panthavere mv.).

Et potentielt køb af den eksisterende grund vil ligeledes være et tilbud til boligejeren, som denne vil kunne undlade at benytte sig af.

Af hensyn til at skabe afvikling for skadelidte hurtigst muligt, og idet bl.a. forsikringsselskaberne indenfor en vis kortere tidshorisont vil kunne være forpligtet til at udbetale erstatningen, er det afgørende med en hurtig afvikling på, hvorvidt der skal tilbydes køb af grunden. Som hovedregel bør det besluttet indenfor 3 måneder, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Nærmere regler herom vil blive fastsat i bekendtgørelse, jf. det foreslåede stk. 3.

Et køb af en grund vil som udgangspunkt resultere i, at den pågældende kommune efterfølgende bliver ejer af denne. Kommunen kan efterfølgende anvende grunden til varetagelse af de for kommunen lovlige formål, herunder fx klimatilpasningstiltag.

Stk. 2

Med den foreslåede bestemmelse åbnes der mulighed for Stormrådet til sammen med fx en kommune eller et forsikringsselskab at være med til at finansiere købet af en grund med en helseårsbolig, der gentagne gange har været ramt af oversvømmelser, for derigennem at hjælpe private borgere med køb af en erstatningsgrund.

Muligheden for Stormrådet til at afholde omkostninger, der ligger udover udbedring af den egentlige skade på bygningen som følge af stormflod henholdsvis oversvømmelse, vil alene kunne anvendes i særlige tilfælde, jf. bemærkningerne til stk. 1.

Muligheden for medfinansiering vil mindske risikoen for, at Stormrådet fremadrettet vil skulle udbetale yderligere erstatning til skader, når der er tale om en bolig, som gentagne gange rammes af stormflod hhv. oversvømmelse fra vandløb og søer.

Stk. 3

Med den foreslåede bestemmelse åbnes der mulighed for erhvervsministeren til at fastsætte de nærmere regler om betingelserne for, at kommunerne og Stormrådet kan være med til at købe en oversvømmelsesudsat grund for derigennem at medvirke til at en boligejer kan finansiere en ny byggegrund et sted, hvor der ikke er risiko for oversvømmelse.

Det vil være en kommune henholdsvis Stormrådet, der i hvert enkelt tilfælde vurderer, om betingelserne for at yde medfinansiering er opfyldt. En boligejer har således ikke noget retskrav på at få medfinansieret en ny byggegrund.

Finansieringen af købet af den oversvømmelsesudsatte grund vil kunne ske efter en fordelingsnøgle, som omfatter bidrag fra forsikringssektoren eller det enkelte forsikringsselskab, kommunen, boligejeren og evt. forsyningsselskabet. Ejerskabet til den eksisterende grund vil kunne overgå til kommunen. Det forudsætter dog, at kommunen ønsker at bidrage til en finansieringsløsning.

Værditabet for grunden på grund af oversvømmelser skal ikke indgå ved opgørelsen af grundens markedsværdi. En markedsværdi vil f.eks. kunne findes gennem en sammenligning af grunden med lignende nabogrunde, der ikke er oversvømmelsesudsatte, eller gennem brug af tre valuarvurderinger, og dermed beregne gennemsnittet.

Til nr. 6

Af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, fremgår det, at der ved stormfald forstås, at der i en eller flere landsdele som følge af kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer på store skovarealer svarende til mindst 1 års hugst i de ramte områder.

Det er afgørende, at der i lyset af erfaringerne fra stormfaldene efter stormene Allan og Bodil i 2013 eksisterer en mere entydig definition af kriterierne for erklæring af stormfald. En væsentlig præmis for en definition er, at der skal være tale om en katastrofelig situation. Dog kan mere regionale stormfald af en vis størrelse godt betragtes som en katastrofe, selv om det samlede stormfald i hele landet ikke er stort nok til at kunne betragtes som en national katastrofe. Fx vil et stormfald, som alene rammer Fyn eller Bornholm, og som ødelægger størstedelen af skovområderne der, kunne betragtes som en regional katastrofe. Kriterierne for erklæring af stormfald og efterfølgende udbetaling af tilskud skal overholde EU-Kommissionens statsstøtteregler samt de øvrige regler vedrørende udbetaling af midler under Landdistriktsprogrammet, jf. forordning (EU) nr. 1305/2013. Det følger af artikel 24, stk. 3 i denne forordning, at det er en afgørende præmis for at erklære en katastrofe og efterfølgende udbetale tilskud, at der er forvoldt ødelæggelse af mindst 20 % af det eksisterende skovpotentiale.

Med lovforslaget indføres der på den baggrund en ny definition af stormfald, som opdeler kriterierne for erklæring af stormfald i et lokalt kriterium og et landskriterium. I forhold til det lokale kriterium fastsættes det, at der erklæres stormfald isoleret til en landsdel, hvis der som følge af kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer, der svarer til mindst 1 års hugst i denne landsdel. Hvis det samlede stormfald i eller flere landsdele som følge af kraftig vindpåvirkning er større end 1 mio. m³ er kriteriet for erklæring af stormfald for hele landet opfyldt. Dette sikrer, at der fortsat skal være tale om en katastrofesituation af et nationalt omfang, før stormfaldsordningen aktiveres.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne ikke fandt det fagligt velbegrundet at sætte grænsen på under 1 mio. m³ stormfældet træ, såfremt der skal erklæres stormfald for hele landet.

Til nr. 7

Som nævnt i bemærkningerne til nr. 6 refereres der til begrebet en landsdel i forbindelse med områdeafgrænsningen af et stormfald, jf. den gældende lovs § 2, stk. 3.

Erfaringerne fra stormfaldene i 2013 viser, at den geografiske afgrænsning af en landsdel ikke er tilstrækkeligt præcis. Det skyldes, at der ikke i de nuværende regler eller i anden lovgivning i øvrigt er en entydig, fast definition af begrebet "en landsdel". Det foreslås derfor, at Danmarks Statistiks geografiske afgrænsning af de danske landsdele (NUTS kode 3 - Landsdel) anvendes til at afgrænse, hvad der skal forstås ved en landsdel i Danmark i forbindelse med erklæring af stormfald. Danmarks Statistik benytter EU/Eurostat's geografiske og administrative standard kendt som NUTS (Nomenclature Units Territoriale Statistique). Den seneste version af denne standard er gældende fra 1. januar 2015. I Danmark findes følgende geografiske niveauer for NUTS: NUTS1 for landet, NUTS 2 for regioner, og NUTS3 som anvendes til at opdele landet i landsdele.

Brug af NUTS 3 koden indebærer, at der er følgende landsdele i Danmark: Byen København, Københavns omegn, Nordsjælland, Bornholm, Østsjælland, Vest- og Sydsjælland, Fyn, Sydjylland, Vestjylland, Østjylland samt Nordjylland. Det sikrer en entydig operationalisering af landsdelsbegrebet, der muliggør, at metoden for erklæring af stormfald er nem, hurtig og pålidelig, hvilket er til gavn for de ramte skovejere, der hurtigt kan få afklaret deres situation.

Det følger af Stormrådets nuværende praksis, at i de tilfælde, hvor to eller flere stormfald umiddelbart følger efter hinanden, og hvor det derfor er umuligt at afgøre, om træerne er væltet i den første eller de følgende storme

erklæres der et samlet stormfald for disse begivenheder, dvs. den samlede mængde stormfældet træ ses under ét. Det uanset om den første storm, var den stærkest eller ej. Denne praksis kom bl.a. til udtryk i forbindelse med stormene Allan og Bodil, henholdsvis 28. oktober og 5. december 2013. Denne praksis med at se to eller flere storme i sammenhæng, hvis de har tæt tidsmæssig tilknytning til hinanden, vil fortsat være gældende, også efter den nye definition af stormfald.

Til nr. 8.

I den gældende § 4, stk. 2, nr. 3, er løvsøre i kælder eller rum under terræn generelt undtaget fra erstatning efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Undtagelsen af dækning er udtryk for, at ordningerne dækker skader som følge af egentlige katastrofer og ikke uhensigtsmæssig adfærd. Løvsøre placeret under terræn rummer således en logisk risiko for at blive ramt af indtrængende vand, hvilket kan forebygges ved en anden og mere forsvarlig placering af løvsøret. Det skal sammenholdes med, at det er den enkelte boligejer, der er ansvarlig for at opmagasinere eller anbringe sit løvsøre forsvarligt.

Med lovforslaget foreslås det dog, at løvsøre, som befinder sig i kælder eller rum under terræn, der er godkendt af en offentlig myndighed til og anvendes som beboelse, fremover dækkes af stormflods- og oversvømmelsesordningen med et loft på 120.000 kr. Det skal ses i lyset af, at en offentlig myndighed har fundet det forsvarligt at give tilladelse til beboelse af kælderen eller rummet under terræn, og i den forbindelse har haft mulighed for at stille de nødvendige betingelser herfor. Det sammenholdt med, at det i disse tilfælde er naturligt, at der faktisk befinder sig almindeligt løvsøre på disse steder.

Kældre og rum under terræn, som er godkendt af en offentlig myndighed til og anvendes som beboelse skal dermed betragtes som bolig på lige fod med andre boliger, hvorfor beskadiget løvsøre sådanne steder er berettiget til erstatning efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Der fastsættes et loft på 120.000 kr. herfor, som indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100. Indekseringen fastsættes ved anvendelse af hjemmelen for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om erstatning og anvendelsen heraf i den gældende § 4, stk. 5, som bliver *stk. 7*.

For så vidt angår kældre og rum under terræn, som ikke er godkendt af en offentlig myndighed til og anvendes som beboelse, ydes der fortsat ikke dækning for skader som følge af stormflod og oversvømmelse. Løvsøre opbevaret i sådanne rum er derfor fortsat undtaget fra erstatning og den enkeltes ansvar at opbevare forsvarligt.

Til nr. 9.

Haveanlæg og løvsøre placeret i haven er i § 4, stk. 2, nr. 9, i den gældende lov undtaget dækning fra stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Ifølge Stormrådets praksis omfatter bestemmelsen også terrasser, medmindre disse deler fundament med bygningen eller ligger i umiddelbar forlængelse af denne (en integreret del af bygningen). Der har i behandlingen af stormflodssager været usikkerhed om bestemmelsens omfang, fx hvad det vil sige, at en terrasse ligger i umiddelbar forlængelse af en bygning. Det er således ikke nok, at terrassen er boltet fast til et hus.

Med ændringen fastslås det, at terrasser ikke anses for at kræve særlig beskyttelse. Det stemmer derfor overens med ordningernes formål og karakteren af en katastrofeordning kombineret med rimeligheden i at bevare et incitament for den enkelte boligejer til at foretage forebyggende tiltag at undtage disse fra erstatning helt generelt.

Skader på redskabsskure, pavilloner, drivhuse, hytter, legehuse og lignende vil fortsat være afskåret fra erstatning.

Til nr. 10

Carporte og garager er som regel bygninger med særskilt fundament i tilknytning til et hus. Disse bygninger skal samtidig typisk ikke overholde de samme krav som hovedbygningen vedrørende byggestandarder mv. Sådanne bygninger anvendes ofte også som forsyningslager, fx pillefyr, placering af olietank o. lign.

Det stemmer derfor bedst overens med ordningernes formål og karakteren af en katastrofeordning kombineret med rimeligheden i at bevare et incitament for den enkelte boligejer til at foretage forebyggende tiltag at undtage carporte og garager fra erstatning.

Det udgangspunkt bør dog ikke gælde for garager og carporte, der enten deler fundament med eller er en integreret del af hovedbygningen, og som må anses som nødvendig for husholdningens opvarmning ved at fungere som fyrrum eller varmecentral. Der er tale om kumulative betingelser, som – af hensyn til at undgå omgåelsestilfælde – skal forstås restriktivt.

Det vil være op til taksator i det enkelte tilfælde at afgøre, om en garage eller en carport har en sådan teknisk installation, som er nødvendig for bygningens opvarmning.

Til nr. 11.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, nr. 11, er containere og løsøre placeret i containere generelt undtaget fra erstatning efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Det foreslås, at bestemmelsen lempes, således at skader efter oversvømmelse af opbevaringscontainere, der anvendes til midlertidig opmagasinering i forbindelse med oprydning og genopbygning af en ejendom efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer, ikke længere er undtaget fra erstatning.

Under udbedring af skader på et hus som følge af en stormflod eller oversvømmelse er det op til den skadelidte at sørge for, at opbevaring af løsøre sker forsvarligt og hensigtsmæssigt. Opbevaring foregår typisk enten i særlige bygninger til dette formål eller i dertil indrettede, mobile containere, som fx kan placeres på eller tæt ved det skadested, som skal genopbygges. Denne måde at opbevare løsøre på er et udtryk for et generelt behov for som skadelidte at opretholde en normal tilværelse efter en dækningsberettiget skadesbegivenhed. I en situation, hvor opbevaring af løsøre i en container sker på grund af udbedring af en dækningsberettiget skade efter en stormflod eller oversvømmelse har ramt, er der således et særligt hensyn til skadelidte. Dette hensyn varetages bl.a. ved, at skadelidte kan være tæt på sine ejendele, fx i de situationer, hvor skadelidte bor på den adresse, hvor skaden er sket, og har sine ejendele opbevaret helt eller delvis i en container. Denne løsning kan desuden bevirke, at tidsrummet for en genopbygning reduceres væsentligt. Forslaget sikrer, at oversvømmelse af opbevaringscontainere, der anvendes til midlertidig opbevaring i forbindelse med udbedring af en dækket skade, ikke omfattes af undtagelsen i lovens § 4, stk. 2, nr. 11.

Opbevaring af løsøre i øvrigt skal fortsat ske forsvarligt, og ikke ved fx at opbevare det i en container. Dette skal således fortsat være hovedreglen, hvorfor løsøre placeret i en container inden en stormflod eller oversvømmelse fra et vandløb eller en sø rammer, stadigvæk ikke vil være dækningsberettiget.

Til nr. 12.

Af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, nr. 16, som bliver *nr. 17*, fremgår, at løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, og som befinder sig i virksomhedens lagerbygninger eller lignende bygninger, er undtaget fra erstatning, medmindre det er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn.

Den gældende bestemmelse kræver en vis forebyggende indsats fra den erhvervsdrivendes side. Erfaringerne fra Stormrådets praksis viser dog, at dette krav om en forebyggende indsats, som også findes i forsikringselskabernes

betingelser for forsikringsbegivenheder, kan være vanskelig at administrere i praksis, herunder særligt ift. at skulle vurdere, hvad der er et lagerlokale mv. I en konkret klagesag afgjorde Stormrådet således, at skadelidte skulle tildeles erstatning for ødelagte cigaretter, som var opbevaret i en papkasse placeret direkte på gulvet i udsalgslokalet. Udsalgslokalet, som ikke var et opbevaringslokale, blev i denne situation anvendt som opbevaring af skrøbeligt erhvervsløsøre. Da denne opbevaring ikke var omfattet af undtagelserne i lovens § 4, stk. 2, nr. 16, eller andre undtagelsesbestemmelser, skulle den skadelidte tilkendes erstatning. Dette anses for uhensigtsmæssigt og tjener ikke stormflods- og oversvømmelsesordningernes formål. I forsikringsselskabernes forsikringsbetingelser findes der således også et generelt krav om, at placering af løsøre tilhørende erhvervsvirksomheder skal ske mindst 10 cm over gulv eller terræn.

På linje med den øvrige tilnærmelse til forsikringsselskabernes praksis finder Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne det således også naturligt, at dette sker for så vidt angår beskyttelse af erhvervsinventar. Udgangspunktet om, at varelageret skal være hævet 10 cm over gulv eller terræn som betingelse for erstatning er efter udvalgets opfattelse ubetinget fornuftigt, da dette er det minimale, man må kunne forlange af professionelle, som håndterer varer og inventar sammenholdt med pligten til agtpågivenhed og den handlepligt, som enhver efter udvalgets opfattelse er omfattet af i forbindelse med forhindring af skaders opståen og/eller begrænsning af skaders omfang.

Henset til at der kan være tvivl om definitionen af et lagerlokale, og da dette ikke bør komme i vejen for det underliggende formål om en forebyggende indsats, foreslås det, at kravet om, at erhvervsinventar skal være hævet mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn udvides, således at det gælder løsøre tilhørende erhvervsvirksomheder, uanset hvor det befinder sig. Det sker dog med den modifikation, at placeringshøjden ikke gælder for løsøre, som har en naturlig placering på gulv eller terræn, fx reoler.

Til nr. 13.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 4, stk. 3, er der mulighed for at få dækket omkostninger til genhusning, herunder opmagasinering og flytning, i forbindelse med reparation af skader efter stormflod eller oversvømmelse i et ubegrænset tidsrum, men først efter en karenperiode på 30 dage, hvorefter omkostninger til hele genhusningsperioden dækkes med op til 12.000 kr. pr. måned i gennemsnit.

Det foreslås, at karenperioden fjernes, således at også omkostninger til genhusning i kortere tidsrum end 30 dage dækkes, såfremt taksator finder, at genhusning er nødvendig. Samtidig foreslås det, at genhusningsperioden maksimalt kan vare 2 år, medmindre der af særlige årsager skønnes behov for en længere periode.

I lighed med overvejelserne bag ved indførelsen af dækning af genhusningsomkostninger er hensynet til skadelidtes situation, herunder muligheden for at kunne få en hverdag til at fungere efter en katastrofesituation, tungtvejende. Dette sker bedst ved at fjerne karenperioden. Derved fjernes de administrative udfordringer med tilhørende tidsforbrug, og dermed fordyrelse af ordningen, som forsikringsselskabernes administration af genhusningserstatningen har betydet. Derfor foreslås det, at karenperioden afskaffes med den virkning, at der kan ydes dækning af omkostninger til genhusning for kortere perioder end 30 dage, såfremt taksator finder, at genhusning er nødvendig.

Genopførelse eller reparation af en ejendom skal ske med en passende hastighed, således at skadelidte kan vende tilbage til sin bolig. Det er skadelidtes ansvar, at en ejendom genopføres eller repareres, herunder også at skadelidte ikke står unødigt i vejen herfor. Derfor indføres en maksimal periode for hvilken, der kan ske dækning af genhusning, og dermed også hvor lang tid genhusning kan anses for værende nødvendig. Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne har ved en sammenligning med forsikringsselskabernes

genhusningspraksis vurderet, at en maksimal periode på 2 år fra skadestidspunktet, findes passende. Der er dog mulighed for dispensation fra denne tidsfrist, såfremt der er tale om helt særlige omstændigheder, der ikke skyldes forhold hos skadelidte, eller som ikke kunne være forudset, som fx en ekstraordinær lang sagsbehandling forårsaget af problemer i forbindelse med indhentelse af de nødvendige byggetilladelser mv., eller en uforudset lang byggeproces i forbindelse med en totalskade pga. vejrforhold mv.

I overensstemmelse med anbefalingen fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne findes 12.000 kr. i gennemsnit pr. måned fortsat at være et passende niveau for dækning af omkostninger til genhusning. Inden for dette beløb kan der i almindelighed også afholdes eventuelle omkostninger til fx etablering af en beboelsespavillon i tilknytning til den skadelidtes bolig. Den skadelidte har således mulighed for at tilrettelægge etableringsomkostningerne og de løbende omkostninger således, at de kan rummes inden for gennemsnittet på 12.000 kr. pr. måned. Det foreslås derfor, at det gældende niveau fastholdes, dog således at der tages højde for den almindelige prisudvikling, hvorfor maksimumbeløbet indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100.

I de særlige tilfælde, hvor omkostninger til etablering af beboelsespavilloner eller lignende udgør en ekstraomkostning, der ikke kan holdes inden for den gennemsnitlige maksimale kompensation på 12.000 kr. pr. måned, kan selve etableringsomkostningerne dækkes gennem et éngangsbeløb på op til maksimalt 24.000 kr.

Til nr. 14.

Stk. 4.

Efter den gældende bestemmelse i § 4, stk. 3, er der mulighed for dækning af udgifter til opmagasinering af løsøre, hvis dette sker i forbindelse med en samtidig genhusning. Anden opmagasinering er ikke dækket.

I forbindelse med den seneste ændring af stormflodsloven blev dækning af omkostninger til opmagasinering af løsøre en mulighed, når opmagasineringen er koblet sammen med genhusning. Begrænsningen skal ses i sammenhæng med, at opmagasinering i princippet er en indirekte omkostning i forbindelse med skaden og dækning af omkostningerne fundet hermed er derfor en undtagelse fra lovens hovedregel om, at det kun er direkte tab som dækkes.

Opmagasinerings af løsøre er fortsat en indirekte omkostning i forbindelse med oversvømmelse eller stormflod. Derfor skal det af hensyn til bevarelse af ordningen som en katastrofeordning fortsat være udgangspunktet, at en sådan omkostning, når den ikke er forbundet med genhusning, er afskåret fra dækning via stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Dette generelle udgangspunkt kan imidlertid ikke dække alle tænkelige situationer i relation til private helårsboliger eller fritidshuse godkendt og anvendt som helårsbolig, og der kan i helt særlige situationer være behov for opmagasinering af løsøre et andet sted, selv om skadelidte i øvrigt selv kan blive boende i ejendommen under genopbygningen heraf. Det er fx tilfældet, når en underetage i et hus skal renoveres, og skadelidte reelt har mulighed for at bruge den øvre etage til beboelse, men uden mulighed for at opbevare løsøre der. I sådanne situationer bør det være muligt at få dækket omkostningerne til opmagasinering. I de særlige tilfælde, hvor forbliven i egen bolig i reparationsperioden er umulig, bør udgifter til opmagasinering fortsat dækkes. Hensynet til skadelidtes mulighed for så vidt muligt at blive i egen bolig vejer tungt, ligesom mulighed for opmagasinering af løsøre, som i realiteten erstatter en genhusning, vil være en fleksibel løsning til gavn for både skadelidte og stormflods- og oversvømmelsespuljen. En undersøgelse af forsikringssektorens praksis viser, at selskaberne dækker nødvendig opmagasinering uden hensyn til, om der samtidig sker en genhusning. Det foreslås derfor, at der i et nyt *stk. 4*, gives mulighed for nødvendig opmagasinering af løsøre, således at en genhusning kan undgås, hvis skadelidte kan bo i sin ejendom i reparationsperioden.

Nødvendigheden af opmagasinering uden at der er behov for en samtidig genhusning, skal bedømmes konkret. Det vil ikke være i alle tilfælde, at denne nødvendighed er til stede. Der skal være tale om de særlige tilfælde, hvor forbliven i egen bolig i reparationsperioden ellers gøres illusorisk, at udgifterne til opmagasinering dækkes. Der skal derfor ske en uvildig vurdering af behovet for opmagasinering, og den nærmeste til at bedømme dette, er den taksator, som i øvrigt er udpeget til at vurdere skaden og dennes omfang.

Det foreslås, at erstatningen maksimalt udgør 3.000 kr. per måned, og at der tages højde for den almindelige prisudvikling, hvorfor maksimumbeløbet indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100. Indekseringen fastsættes ved anvendelse af hjemmelen for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om erstatning og anvendelsen heraf i den gældende § 4, stk. 5, som bliver *stk. 7*.

Stk. 5.

Der findes ikke i den gældende lov bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om dækning af omkostninger i forbindelse med lovliggørelse af installationer mv., når der i øvrigt sker udbedring af dækningsberettigede skader på en ejendom efter en stormflod eller oversvømmelse. Den manglende lovregulering af forholdet må ses som udtryk for, at ekstraomkostninger til lovliggørelse af installationer mv. i udgangspunktet ikke er tiltænkt at skulle kunne dækkes af stormflods- og oversvømmelsesordningerne, men derimod afholdes af den enkelte skadelidte. Dette harmonerer også med, at det er den skadelidte, som er den, der får fordel af lovliggørelsen. I det omfang ordningerne dækker sådanne omkostninger, vil det kunne hævdes, at den skadelidte bliver stillet bedre end blot at få erstatning, og dermed dækning af sit tab, idet denne opnår en berigelse.

Stormrådets praksis har derfor hidtil dannet grundlag for dækning af lovliggørelsesomkostninger. Tidligere var det Stormrådets praksis, at omkostninger til lovliggørelse var et spørgsmål om mindre ændringer i forbindelse med udbedring af skaderne, som fx at udskifte ikke længere lovlige stikkontakter, der var blevet ødelagt af vand. Den nuværende praksis for lovliggørelse er især udviklet efter stormfloden i 2013, hvor der var et generelt politisk ønske om, at Stormrådets praksis i højere grad skulle afspejle forsikringsselskabernes praksis. Ifølge den nuværende praksis dækkes udgifter til lovliggørelse uden beløbsmaksimum og uanset hvilken lovgivning eller andre regler (byggelovgivning, miljølovgivning mv.), der stiller krav om bygningers indretning, som måtte have bevirket det nu ulovlige forhold. Der findes eksempler på afgrænsning i Stormrådets praksis fx i situationer, der ellers ville medføre en væsentlig berigelse. Stormrådet afviste således i en klagesag at anerkende omkostninger til lovliggørelse i en sag om totalskadeerstatning. Ved ejendommens genopførelse skulle den ændre status fra sommerhus til helårsbeboelse på grund af ændringer i lokalplanen. Dette medførte omkostninger, som Stormrådet fandt, lå uden for området for lovliggørelse. Stormrådet fandt, at lovliggørelse alene kan gives til samme bygningstype, selv om det i en lokalplan var forudsat, at nyopførelse af bygninger alene kunne ske som helårsbeboelse. Endvidere fandt rådet, at der ville være tale om berigelse, hvis en sådan omkostning blev dækket.

En undersøgelse af lovliggørelse i almindelige forsikringssager hos forsikringsselskaberne viser, at der typisk gælder et beløbsmaksimum, som varierer fra selskab til selskab. Fx gælder i nogle selskaber et maksimum på 10 % af enterprisesummen, i andre 15-20 % af bygningens nyværdi, dog max. 1,6 mio. kr. (indekseret). Det er endvidere generel praksis i forsikringssager, at der kun dækkes krav, som stilles af bygningsmyndighederne i henhold til byggelovgivningen.

For at skabe en mere stringent defineret afgrænsning af omkostninger til lovliggørelse, således at tvivlsspørgsmål vedrørende disse undgås, og for at sikre en klar tilnærmelse til forsikringsselskabernes praksis i forsikringssager foreslås det i *stk. 5*, at dækning af ekstra byggeomkostninger op til 1 mio. kr. kan ske, hvis disse er nødvendiggjort af krav fra byggemyndighederne i henhold til byggelovgivningen, og på betingelse af, 1) at udgifterne vedrører de

dele af bygningen, der er beskadiget og bliver erstattet efter reglerne i denne lov, 2) at det ikke er muligt at opnå dispensation fra reglerne i byggelovgivningen, 3) at byggemyndigheden ikke har eller kunne have stillet krav om lovliggørelse inden skadens opståen, 4) at udgiften ikke skyldes mangelfuld vedligeholdelse, samt 5) at genopførelse eller reparation faktisk finder sted.

De 1 mio. kr. indekseres med maj 2014 som indeks 100, og begrænser sig til lovliggørelse, der kræves efter byggelovgivningen. Dette svarer til, hvad der er tilfældet i almindelige forsikringsager. Reglerne omfatter derfor fx ikke omkostninger til ændring af en ejendoms zonestatus ifølge en lokalplan. De omkostninger, der vil kunne erstattes med henvisning til lovliggørelse vil være byggeudgifter, som er nødvendige for at opfylde de krav, som byggemyndighederne stiller i henhold til byggelovgivningen, når en beskadiget bygning skal genopføres eller repareres. Der er således ikke tale om andre krav, fx iht. miljølovgivningen, der fx rummer afledningskrav i sommerhusområder til offentlig/fælles kloaknet eller tæt tank på grunden i stedet for fx septiktank.

Det vil i udgangspunktet være op til boligejeren at dokumentere, at betingelserne for dækning af omkostninger til lovliggørelse er opfyldte. Taksator kan i denne forbindelse hjælpe med denne dokumentation.

Som følge af indsættelsen af de nye bestemmelser, bliver det nuværende stk. 4-5 herefter stk. 6-7. Bestemmelsen i stk. 7 indeholder en hjemmel til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om erstatning efter stk. 1-6 og anvendelsen heraf.

I forhold til anvendelsen af erstatningen hviler stormflods- og oversvømmelsesordningerne på en hovedregel om, at det, der bliver beskadiget efter en stormflod eller oversvømmelse, skal reableres og at erstatningen bruges til dette. Som en undtagelse til denne reparationserstatning, hvor erstatningen opgøres til nyværdi dog med fradrag ift. afskrivningstabeller, eller hvor der er særlig grund til at nedsætte erstatningen pga. særligt stort slid og ælde, kan skadelidte anmode om at få udbetalt kontanterstatning til fri rådighed, hvis dette ikke strider mod rettighedshaveres, herunder panthaveres, interesser. Det skaber en større fleksibilitet i anvendelsen af en given erstatning.

Hvis skadelidte således ikke ønsker at reparere eller genopføre en ejendom, kan der ydes kontanterstatning med henblik på udbetaling til fri rådighed. Beregningen sker til dagsværdien, dvs. den værdi, det beskadigede havde umiddelbart inden skaden skete med fradrag for værdiforringelse, men uden maksimum værdiansættelse.

I overensstemmelse med anbefalingen fra udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne er det hensigten, at kontanterstatning fastholdes som en undtagelse fra hovedreglen om at den ødelagte ejendom repareres til gavn for både den skadelidte og det omgivende samfund. Det er endvidere hensigten, at der sker en yderligere tilnærmelse til forsikringsselskabernes praksis, således at kontanterstatning ved stormflods- eller oversvømmelseskader ikke bliver mere fordelagtige end forsikringsselskabernes betingelser for udbetaling af kontanterstatning, hvorfor en maksimal erstatning svarende til en bygnings kontantværdi findes rimelig. I forsikringsselskaberne er det fast praksis, at der er et maksimum på kontanterstatning for skader på fast ejendom svarende til handelsværdien af bygningen på skadestidspunktet. Handelsværdien for fast ejendom er bestemt af en række specifikke faktorer, herunder især lokale forhold (beliggenhed mv.) samt økonomiske konjunkturer.

Det er endvidere hensigten at fastholde den lighed, der er mellem stormflodslovens regler og den praksis, der eksisterer i forsikringsselskaberne på dette område, således at alene skader på mere end 50% af nyværdien af en ejendom kan medføre totalskadedækning. Det stemmer bedst overens med princippet om, at stormflodslovens regler så vidt muligt skal flugte med forsikringsselskabernes praksis.

Til nr. 15.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets ændringer i § 4 vedrørende opmagasinering uden samtidig genhusning og erstatning for omkostninger til lovliggørelse, jf. bemærkningerne til nr. 14.

Til nr. 16.

Stk. 1.

Som ved almindelige private forsikringsordninger, er der i stormflods- og oversvømmelsesordningerne en selvrisiko. Selvriskoen er et vigtigt element i såvel private forsikringsordninger som stormflods- og oversvømmelsesordningerne, idet den medvirker til at fastholde et ansvar og incitament for den enkelte til at forebygge skader på det forsikrede. Jo større selvrisiko, jo større er incitamentet i udgangspunktet til at forebygge og undgå skade på det forsikrede.

Af den gældende § 6, stk. 1, fremgår, hvilken selvrisiko, der skal betales ved udbetaling af erstatning efter skader forårsaget af stormflod. Selvriskoen er bygget op, så den har et minimum samt en procentsats, som stiger i takt med, at en ejendom successivt får flere skader (trappemodellen), til og med 3. skadesbegivenhed. For løsøre gælder en fast selvrisiko. Der gælder endvidere ifølge den gældende § 6, stk. 3 og 4, et maksimum for den samlede selvrisiko for henholdsvis ejendomme til helårsbeboelse og løsøre heri på 30.000 kr. og fritids- og sommerhuse og løsøre heri på 50.000 kr.

Med nyaffattelsen af § 6, *stk. 1*, foreslås det, at trappemodellen afløses af en fast selvriskoprocent for hver skadestype, 1) ejendomme til helårsbeboelse på 5 procent, minimum 5.000 kr. og maksimum 30.000 kr., 2) fritids- og sommerhuse på 10 procent, minimum 10.000 kr. og maksimum 50.000 kr., 3) erhvervsjendomme på 14 procent og minimum 14.000 kr., 4) privat løsøre placeret i ejendomme til helårsbeboelse på 5 procent, minimum 5.000 kr. og maksimum 30.000 kr., 5) privat løsøre placeret i fritids- og sommerhuse på 5 procent, minimum 5.000 kr. og maksimum 50.000 kr. og 6) løsøre tilhørende erhvervsvirksomheder på 14 procent, minimum 14.000 kr. Med forslaget fastholdes minimumsselvriskoen og den procentmæssige selvrisiko for helårsbeboelse og fritidshuse samt løsøre på det nuværende niveau, mens der sker en stigning for erhverv. Ligeledes fastholdes det, at der er et loft for selvriskoen på helårsbeboelse og fritidshuse, men fortsat ikke noget loft for erhverv. Forslaget vedrører skader forårsaget af både stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer.

Den nye model for selvrisiko skaber bedre incitament til forebyggelse, ved at opdele loftet over den maksimale selvrisiko på skader på privat ejendom og løsøre, samtidig med at modellen tager højde for, at skader på erhvervsjendomme og løsøre tilhørende erhvervsvirksomheder belaster stormflods- og oversvømmelsesordningerne relativt mere end de øvrige skadestyper. Der trækkes således den samme procentuelle selvrisiko, og der gælder den samme minimumsselvrisiko, uanset om der er tale om en førstegangshændelse eller efterfølgende hændelser. Det vil fortsat blive noteret i BBR-registeret, at der har været en erstatningsudløsende stormflods- eller oversvømmelseshændelse på en ejendom, idet det fortsat findes væsentligt, at fremtidige købere af en ejendom kan være informeret om tidligere hændelser og dermed på et oplyst grundlag kan beslutte, om de vil købe ejendommen.

Stk. 2.

Efter den gældende § 6 skelnes der ikke mellem, hvilke udgifter inden for den enkelte skadestype, der trækkes selvrisiko af. Med det foreslåede *stk. 2*, vil der fremover ikke skulle trækkes selvrisiko af udgifter til skadesbegrænsning.

Udgifterne til skadesbegrænsning er en væsentlig post på et stort antal skadesopgørelser. Det betyder, at selvriskoen på dette område kan bevirke et endnu større tab end ellers, da ikke alle kan egenfinansiere så store

poster på en stormflods- eller oversvømmelsesskade, og at skadesbegrænsning derfor ikke sker tilstrækkeligt hurtigt.

Stk. 3.

Det foreslås i et nyt *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling af selvrisiko.

Det forudsættes, at bemyndigelsen bruges til at fastlægge det tidspunkt, hvor et fradrag af selvrisiko skal ske samt nærmere at definere, hvilke typer af skadesbegrænsning, der skal undtages fra betaling af selvrisiko. Der har i Stormrådets praksis været tvivl, om et fradrag af selvrisiko skulle ske i takt med den løbende udbetaling af erstatning eller i forbindelse med den sidste udbetaling. Det er hensigten at skabe den for skadelidte mest fleksible løsning. Bemyndigelsen skal endvidere anvendes til nærmere at fastlægge, hvilke omkostninger, der vedrører skadesbegrænsning, da der ikke skal betales selvrisiko af udgifter til skadesbegrænsning.

Til nr. 17.

Som konsekvens af at både stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer fremover behandles af forsikringsselskaberne efter samme opgørelsesprincipper, er der ikke længere behov for at adskille stormflodssager fra oversvømmelsessager i loven i denne sammenhæng. Den gældende bestemmelse i § 6a ophæves derfor. Reglerne om selvrisiko fremgår herefter af den samme bestemmelse, hvad enten der er tale om stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer, jf. bemærkningerne til nr. 16.

Til nr. 18.

Den gældende § 8 fastlægger, hvordan anmeldelse og taksering af skader efter stormflod skal ske, ligesom erhvervsministeren bemyndiges til at fastlægge nærmere regler herom. Med lovforslaget suppleres bestemmelsen, så den også fremover gælder for sager om oversvømmelse fra vandløb og søer, mens de materielle bestemmelser i øvrigt er uændrede. At hensyn til overskueligheden foreslås bestemmelsen nyaffattet.

Med bestemmelserne i *stk. 1 og 2* reguleres det, hvordan anmeldelse og sagsbehandling af stormflods- og oversvømmelsesskader skal ske. Anmeldelse skal således ske til forsikringsselskabet, som både varetager sagsbehandling og taksation. Anmeldelse skal som hidtil ske inden 2 måneder efter begivenheden, medmindre der foreligger undskyldelige forhold, der har bevirket en forsinkelse af denne anmeldelse. De nærmere regler herfor er fastsat af erhvervsministeren i en bekendtgørelse. Ved ændringen af *stk. 1 og 2* foreslås, at reglen også gælder for sager om oversvømmelse fra vandløb og søer, da det foreslås, at forsikringsselskaberne overtager behandlingen heraf og det i øvrigt ikke findes hensigtsmæssigt, at der er forskel på sagsbehandlingen af stormflodssager eller sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Taksator skal have det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Det betyder, at taksator skal være i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at kunne foretage taksationen. Samtidig skal taksator have haft rimelig mulighed for adgang til den beskadigede ejendom eller det beskadigede løse med henblik på besigtigelse. Herved tænkes bl.a. på oplysninger om de enkelte skadede genstande og bygningsdele, herunder materialer og disses oprindelse, samt særlige bygningskonstruktioner mv. Dette er oplysninger, der almindeligvis er let tilgængelig, hvorfor taksationen i udgangspunktet bør kunne ske relativt nemt for disse elementer. Endvidere kan der være tale om et entreprisetjek hos entreprenører for at få fastsat erstatningen korrekt. Selve adgangen til en ejendom kan være hindret ved, at taksator ikke kan få kontakt med skadelidte eller ejendommen fysisk ikke er tilgængelig på grund af vand, nedstyrtningsfare eller andet.

Af hensyn til skadelidte og at denne får en korrekt opgjort erstatningssum, er det således vigtigt, at taksator har en reel mulighed for at udarbejde en retvisende økonomisk opgørelse af skaden. Det skal ses i sammenhæng med, at der ifølge de forvaltningsretlige regler, som taksator også er omfattet af, skal foretages en så hurtig behandling af en sag, som muligt. Taksatoren har maksimalt 22 dage til denne forvaltningsmæssige håndtering af en taksation.

Stk. 3

I den gældende *stk. 3* er der vedrørende anvendelse af forsikringsaftalelovens regler på behandling af stormflodssager henvist til §§ 57 og 58 i forsikringsaftaleloven. Det foreslås, at henvisningen udvides, så der i *stk. 3* også henvises til forsikringsaftalelovens § 39. Der har i praksis været rejst tvivl om rækkevidden af princippet i forsikringsaftalelovens § 39 om, at der ikke må ske berigelse, på stormflods- og oversvømmelsessager. Med ændringen og den deraf følgende eksplicite henvisning til denne bestemmelse tydeliggøres det, at princippet finder anvendelse på stormflods- og oversvømmelsessager.

Fristen på 22 arbejdsdage viderefører de gældende regler, både for så vidt angår taksation og forsikringsselskabets afgørelse. De almindelige forvaltningsretlige regler gælder også her. Det betyder, at en fristoverskridelse, som ikke er begrundet i skadelidtes forhold, skal meddeles skadelidte med oplysning om, hvornår en afgørelse kan forventes. Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes sagsbehandling af stormflodssager og fremover også sager om oversvømmelse fra vandløb og søer. Ved uregelmæssigheder i sagsbehandlingen, herunder langsommelig behandling, kan Stormrådet som sanktion udtale kritik, samt udstede og offentliggøre påbud over for selskaberne. Stormrådet foretager en konkret vurdering, om, hvorvidt en overskridelse af fristen på 22 arbejdsdage skal sanktioneres. En overskridelse af fristen skal dog sanktioneres, medmindre overskridelsen er uforskyldt.

Stk. 4

Den gældende *stk. 4* videreføres uændret.

Stk. 5.

Den gældende *stk. 5* videreføres uændret.

Stk. 6

I *stk. 6* bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabernes sagsbehandling og brug af fælles it-systemer mv. Bemyndigelsen er en videreførelse af gældende ret og er konkret anvendt til at udstede bekendtgørelse nr. 1006 af 18. september 2014, som nærmere regulerer forholdene vedrørende anmeldelse og forsikringsselskabernes sagsbehandling af stormflodsskader. Som noget nyt vil hjemlen blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om, at sagsbehandling af sager om oversvømmelse fra vandløb og søer skal behandles i det fælles it-system, der allerede er stillet til rådighed for forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager, Stormbasen.

Hjemlen i *stk. 6* vil endvidere som noget nyt blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om en forenklet anmeldelsesprocedure, bl.a. således at skadelidtes første anmeldelse til forsikringsselskabet tæller som rettidig anmeldelse af en skade efter ordningerne, hvis den er sket inden for ordningernes tidsfrist og i øvrigt afvises som en forsikringsskade.

I den gældende bekendtgørelse (nr. 1005 af 18. september 2014) om behandling af sager om erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer er der fastsat en frist på 22 arbejdsdage for Miljøstyrelsen til at afgive en udtalelse, om en given oversvømmelse fra et vandløb eller en sø er omfattet af reglerne om erstatning efter lov om stormflod og stormfald. Denne frist vurderes i praksis som for lang i de fleste situationer til ulempe for

skadelidte, idet der dog kan være særlige situationer, hvor der enten er tale om mange skader eller større besvær med at indhente data fra vandmålere i de vandløb og søer, hvorfra oversvømmelserne stammer. I praksis indhentes flere og flere data elektronisk, ligesom Miljøstyrelsen har opnået en stor erfaring i at afgive udtalelser på baggrund heraf. Hjemlen i stk. 6 vil derfor blive anvendt til at nedsætte fristen betydeligt, så den stemmer overens med den periode, det normalt tager at afgive en udtalelse.

Til nr. 19.

Ændringen, hvorved § 8 a om sagsbehandling og taksering af skader efter oversvømmelse fra vandløb og søer ophæves, er en konsekvens af, at stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer fremover foreslås behandlet af forsikringsselskaberne, jf. bemærkningerne til nr. 18.

Til nr. 20.

Den gældende § 9 fastlægger, at det er Stormrådet, der efter forhandling med Forsikring & Pension fastsætter nærmere regler om betaling for forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og om taksation i sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

I lovforslaget udvides bestemmelsen til også at gælde for sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Honorering af forsikringsselskaberne bør i begge typer af sager tage udgangspunkt i en rimelig vurdering af den tid, der er nødvendig for behandling af de pågældende sager, herunder ved en gennemsnitsbetragtning og med en forudsætning om, at de nødvendige kompetencer til behandling af sagerne er til stede.

Til nr. 21.

Af den gældende § 10 fremgår det, at Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager, og hvilke sanktionsmuligheder der er herfor. Bemyndigelsen i den gældende stk. 3 til at fastsætte nærmere regler om tilsynet og sanktioner over for forsikringsselskaberne i denne forbindelse er udnyttet i bekendtgørelse om Stormrådets forretningsorden. Det foreslås, at bestemmelsen nyaffattes.

Stk. 1.

Den gældende stk. 1 videreføres, bortset fra, at Stormrådets tilsyn med forsikringsselskabernes sagsbehandling nu også omfatter sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Stk. 2.

Den gældende stk. 2 om Stormrådets mulighed for at udstede og offentliggøre påbud videreføres uændret.

Stk. 3.

Den gældende stk. 3 udvides med, at Stormrådet i særlige tilfælde fremover kan kræve for meget udbetalt erstatning tilbagebetalt fra forsikringsselskaberne.

Sigtet med det nye stk. 3 er at dæmme op for grove tilfælde af forkert udbetaling af erstatning, hvor det er eller burde have været åbenlyst, at den skadelidte slet ikke var berettiget til erstatning, herunder i tilfælde af skader på ejendomme beliggende uden for et synligt dige, ved skader på havne- og kaj anlæg, som er eksplicit anført i loven som undtaget fra erstatning, eller hvis den fejlagtige, større udbetaling er eller burde være selskabernes bekendt, fx gennem oplysninger, som Stormrådet har givet til forsikringsselskaberne i forbindelse med udførelsen af tilsyn eller gennem den jævnlige kontakt, Stormrådet og forsikringsselskaberne har, samt de skriftlige udmeldinger, der gives via hjemmeside eller direkte.

De nærmere retningslinjer om tilbagebetaling af for meget udbetalt erstatning og øvrige reaktionsmuligheder over for forsikringsselskaberne fastsættes af erhvervsministeren i Stormrådets forretningsorden.

Til nr. 22.

Af den gældende § 10 a fremgår, at forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen finder anvendelse på forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager. Med den foreslåede bestemmelse udvides dette til også at gælde for forsikringsselskabernes behandling af sager om oversvømmelse fra vandløb og søer

Til nr. 23.

Af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 5, fremgår det, at det ikke er muligt for at tegne stormfaldsforsikring ved generationsskifte. Det er ellers en mulighed ved andre ejerskifter, eller når der sker nytplantning af skov. Det foreslås, at § 11, stk. 5 ophæves, så begrænsningen vedrørende generationsskifte fjernes. Herved bliver det muligt for arvinger, som ønsker at tegne basisforsikring, at gøre dette selv om den forrige generation ikke tegnede forsikringen inden 31. august 2001. Den omgåelsesrisiko, der er baggrunden for den manglende mulighed for indtræden i ordningen i forbindelse med generationsskifter i dag, vurderes at være af så begrænset omfang, at det ikke kan retfærdiggøre en fortsat opretholdelse af begrænsningen.

Til nr. 24.

Af den gældende § 12, stk. 2 er fladefald defineret ved, ”at der som følge af kraftig vindpåvirkning på et areal er væltet eller knækket træer i et omfang svarende til, hvad der i fredskov udløser pligt til at gentilplante arealet”. En ny definition er nødvendig, da den gældende definition af fladefald henviser til en ikke længere eksisterende definition i skovloven. Det foreslås, at definitionen i stk. 2, ændres, så fladefald defineres som ”den del af bevoksningen, hvor mindst 2/3 af træerne er væltet, knækket eller rodløst”. Ændringen indebærer, at træer som ikke er væltet helt ved en stormfaldsbegivenhed, men som vil gøre det på et senere tidspunkt, da der ikke er noget rodnede til at fastholde træerne i jorden, og tilregnes som stormfældede.

Til nr. 25.

Det fremgår af den nuværende bestemmelse i § 13, stk. 1, at der ydes tilskud til den del af det stormfaldsramte areal, som overstiger 1/60 af skovens bevoksede areal inklusive de midlertidigt ubevoksede arealer, dog kun til fladefald på mindst 0,5 ha for den enkelte skov.

Det foreslås at fjerne kravet om fradrag af et tilskudsareal svarende til 1/60 af skovens bevoksede areal, inden der beregnes tilskud til stormfald. Kravet findes uhensigtsmæssig i forhold til ordningens formål om at opbygge robust skov og findes endvidere administrativt tungt at håndtere, særligt i forbindelse med projektændringer.

Det foreslås endvidere, at den nedre grænse for den enkelte tilskudsberettigede stormfaldsflade på 0,2 ha. fremover fremgår af § 13, stk. 1, da grænsen hører naturligt sammen med tilskudsgrænsen på 0,5 ha. for den samlede stormfaldsflade. Den nedre grænse for den enkelte tilskudsberettigede stormfaldsflade på 0,2 ha. har tidligere alene fremgået af vejledning nr. 10567 af 1. november 2014 om tilskud til gentilplantning efter stormfald 2013, version 1.1.

Til nr. 26.

I medfør af den gældende § 13, stk. 2, kan der ydes tilskud til lokalitetskortlægning. Det foreslås, at denne tilskudsmulighed bortfalder, da tilskud til lokalitetskortlægning i praksis ikke anvendes og i øvrigt komplicerer ordningen i forhold til ansøgning og efterfølgende kontrol.

Til nr. 27.

Af den gældende bestemmelse i § 13, stk. 3, fremgår det, at der kan ydes tilskud til naturlig tilgroning. Denne tilskudsmulighed foreslås ophævet, da tilskud til naturlig tilgroning ikke anses for nødvendigt i en katastrofeordning og i øvrigt komplicerer ordningen i forhold til ansøgning og efterfølgende kontrol.

Til nr. 28.

Det følger af den gældende § 14, at tilskuddet i forbindelse med stormfald udbetales i to rater. I første rate udbetales oprydningstilskud samtidig med meddelelse af tilsagn om gentilplantningstilskuddet. I anden rate dækkes merudgifterne til gentilplantning med robust skov, og udbetaling sker, når gentilplantningen er afsluttet.

Det nuværende tidspunkt for udbetaling af oprydningstilskud indebærer en økonomisk risiko for stormfaldspuljen og er forbundet med ikke uvæsentlige administrative omkostninger samt gene for skovejere. Såfremt en skovejere ikke indberetter et gentilplantet areal til Miljøstyrelsen svarende til det, der er ydet oprydningstilskud til, skal der ske en tilbagebetaling svarende til det areal, der ikke er genkultiveret. Miljøstyrelsen sender rykkere ud til alle ejere, der ikke har indberettet svarende til oprydningstilskuddet, når fristen for indberetning er ved at udløbe. I de tilfælde, hvor der har været ejerskifter, tilgår brevet imidlertid ikke nødvendigvis den nuværende ejer, som derfor ikke bliver gjort opmærksom på problemstillingen. Samtidig er der tilfælde, hvor skovejere er gået konkurs, eller ikke kan eller vil tilbagebetale, hvilket indebærer, at stormfaldspuljen mister penge.

Det foreslås derfor, at oprydningstilskud fremover først udbetales sammen med sidste rate af gentilplantningstilskuddet og dermed på baggrund af indberetning om gennemført tilplantning. Herved minimeres stormfaldspuljens økonomiske risiko, og de administrative ressourcer kan fokuseres på udbetaling af tilskud til skovejere, der har indberettet et gentilplantet areal korrekt og dermed opfyldt lovens formål. Samtidig mindskes de administrative udfordringer for såvel skovejere som Miljøstyrelsen.

Til nr. 29.

Efter den gældende § 15 fastsætter Stormrådet for hver stormfaldsbegivenhed tilskudssatsernes størrelse efter udtalelse fra Miljø- og Fødevareministeriet. Det foreslås, at fastsættelse af tilskudssatsernes størrelse ikke begrænses til først at blive kendt, når der har været et stormfald.

Stormfaldsordningen skal fortsat aktiveres efter erklæring af stormfald, og sagsbehandlingen kan påbegyndes, når Stormrådet har godkendt en vejledning hertil. I lighed med, hvad der allerede er tilfældet for stormflods- og oversvømmelsesordningerne, er det hensigten, at den vejledning, der udarbejdes for ordningen, og som bl.a. vedrører krav til plantetal, tilskudssatser, krav og kriterier mv. er fastsat på forhånd, inden et stormfald indtræffer. Vejledningen opdateres løbende af Stormrådet inden en stormfaldssæson, som løber fra oktober til april. Dette vil muliggøre en hurtigere sagsbehandling samtidig med, at det vil sikre klarhed over, hvad der kan forventes af ordningen inden en hændelse indtræffer. Stormrådet vil dog skulle verificere tilskudssatserne efter hvert stormfald.

I overensstemmelse med anbefalingen fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne, er det en generel målsætning for stormfaldsordningen, at løvtræskulturerne fremmes på de ”gode” jorde, hvor disse trives og vokser optimalt. Det vil overordnet sige på øerne samt øst for israndslinjen. På de mere sandede (magre) jorde vokser nåletæerne optimalt og skal fremmes her. Denne differentiering bør løbende afspejles i tilskudssatserne på baggrund af faglige anbefalinger bl.a. fra Københavns Universitet. Det vil i den forbindelse også blive vurderet, om de gældende plantetalskrav skal justeres, ligesom det vil blive overvejet, hvad der henregnes til hjemmehørende, henholdsvis robuste arter.

Til nr. 30.

Af den gældende § 16, stk. 1, fremgår, at det forsikringsselskab, som en stormfaldsramt skovejer har sendt sin anmeldelse til om udbetaling af erstatning ift. sin basisforsikring, skal sende en kopi heraf til Stormrådet. Det foreslås, at denne forretningsgang ændres, så anmeldelseskopien fremover sendes til Miljøstyrelsen, som behandler stormfaldssager for Stormrådet. Denne afskæring af et administrativt led indebærer en mere forenklet sagsgang til gavn for alle involverede aktører, herunder skovejerne, idet der kan ske hurtigere sagsbehandling.

Til nr. 31.

Af den gældende § 16, stk. 2, fremgår, at ansøgning om tilskud skal sendes til Stormrådet inden for en frist, som fastsættes af rådet. Ansøgning om tilskud til fladefald på mindst 5 ha skal endvidere være vedlagt en tilplantningsplan, som skal godkendes af miljø- og fødevarerministeren. Det foreslås, at ansøgning om tilskud fremover sendes til Miljøstyrelsen, fortsat efter en frist fastsat af Stormrådet, og at en ansøgning i alle tilfælde vedlægges en tilplantningsplan, som ikke længere skal myndighedsgodkendes.

Forslaget skal optimere de administrative forretningsgange i den nuværende stormfaldsordning, jf. også bemærkningerne til nr. 30.

I lyset af anbefalingerne fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne, vurderes der ikke længere behov for, at ansøgninger sendes til Stormrådet, men i stedet direkte til Miljøstyrelsen. Stormrådet foretager fortsat den nødvendige verificering af betingelsen om en gyldig basisforsikring for stormfaldsramte skovarealer forud for tilsagn under ordningen.

Tilplantningsplanen for arealer, hvortil der søges om tilskud til gentilplantning, foreslås fremover at være obligatorisk. Planerne anses at udgøre en merværdi i forhold til opbygning af robust skov, og skaber endvidere grundlag for en bedre rådgivning om ordningens muligheder. Tilplantningsplanerne bevirker også en smidigere administration, idet fejl og mangler ved ansøgningen kan opdages og rettes inden faktisk tilplantning, hvilket medfører færre tilbagebetalingssager.

Der ydes derimod ikke længere tilskud til planer for stormfældede arealer, der ikke søges om oprydning- og gentilplantningstilskud for, ligesom krav og kriterier og efterfølgende kontrol heraf udgår.

Detaljerede krav og kriterier for tilplantningsplanens godkendelse tilføjes den vejledning, som Stormrådet udarbejder efter hvert stormfald, så en forstfaglig og fysisk besigtigelse af arealerne inden godkendelse af planen ikke længere bliver nødvendig. I forlængelse heraf bortfalder det nuværende krav om, at der skal foreligge en selvstændig myndighedsafgørelse om planen fra Miljøstyrelsens side forud for indstilling af tilsagn hos Stormrådet. Miljøstyrelsen godkender alene planerne som led i den generelle sagsbehandling forud for indstilling til Stormrådet.

Til nr. 32.

Af den gældende § 19, stk. 2, fremgår, at en skovejer skal opretholde basisforsikringen for skoven i 15 år efter udbetaling af sidste rate af tilskuddet. Dette krav foreslås ophævet i overensstemmelse med anbefalingen fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne.

Til nr. 33.

Justeringen er en konsekvens af forslaget om at ophæve kravet om 15 års opretholdelse af basisforsikringen efter modtagelse af tilskud til oprydning og gentilplantning efter stormfald, jf. bemærkningerne til nr. 32.

Til nr. 34.

Transport- og Bygningsministeriet har efter de gældende regler indstillingsret til en af Stormrådets 8 menige medlemmer, og har i praksis udnyttet denne ved at indstille en repræsentant fra Kystdirektoratet. Det foreslås, at Transport- og Bygningsministeriet ikke længere har en indstillingsret, ligesom det foreslås, at der alene skal være 7 medlemmer af Stormrådet samt en formand.

På grund af ressortomlægning er Kystdirektoratet nu underlagt Miljø- og Fødevareministeriet som en del af Naturstyrelsen. Grundet ressortomlægningen er det ikke længere hensigtsmæssigt at have repræsentation fra Transport- og Bygningsministeriet, hvorfor Transport- og Bygningsministeriets tidligere indstillingsret til 1 medlem af Stormrådet bortfalder. Det vil være op til Miljø- og Fødevareministeriet at indstille et medlem, som kan bidrage med ministeriets ressortmæssige spørgsmål i Stormrådet. Forbrugerrådet har ændret navn til Forbrugerrådet TÆNK, hvilket endvidere afspejles i ændringen

Til nr. 35.

Justeringen skyldes, at Kystdirektoratet på grund af ressortændringer ikke længere er underlagt Transport- og Bygningsministeriet.

Til nr. 36.

Af den gældende § 24, stk. 2 fremgår, at afgift ikke opkræves af kaskoforsikringer for motorkøretøjer og både samt andre forsikringer, der dækker skader forårsaget af stormflod.

Det foreslås alene at supplere bestemmelsen med ”oversvømmelse fra vandløb og søer”, da der foreslås at gælde de samme regler for stormflod som for oversvømmelse fra vandløb og søer.

Til nr. 37.

Af den gældende § 24, stk. 3 fremgår, at afgiften udgør 30 kr. pr. police til stormflods- og oversvømmelsesordningen og 10 kr. pr. police til stormfaldsordningen. I 2014 blev den faste årlige udgift pr. police midlertidigt forhøjet med 20 kr. til samlet 50 kr. til stormflods- og oversvømmelsesordningen.

Det foreslås, at afgiften til stormflods- og oversvømmelsespuljen hæves midlertidigt til det nuværende niveau på 50 kr. pr. police, mens niveauet for stormfaldspuljen fastholdes på de 10 kr. pr. police. Dette vil i højere grad gøre ordningerne økonomisk robuste, idet det vil sætte ordningerne i stand til selvstændigt at kunne håndtere større stormflodshændelser. Det mindsker risikoen for træk på statsgarantien. Når der er opsamlet en formue i stormflods- og oversvømmelsespuljen på 500 mio. kr., sættes afgiften igen ned til 30 kr. Bliver der efterfølgende på trods af den opsamlede formue behov for træk på statsgarantien, sættes afgiften igen op til 50 kr. pr. brandforsikringspolice. Denne midlertidige forhøjelse af afgiften fortsætter således, indtil trækket på statsgarantien er tilbagebetalt og formuen i stormflods- og oversvømmelsesordningen igen udgør 500 mio. kr.

Til nr. 38.

Til stormflods- og oversvømmelsespuljen er der efter de gældende regler knyttet en statsgaranti på 200 mio. kr., som til og med 2017 er forhøjet til 400 mio. kr. Da omkostningerne ved stormfloden Bodil var særdeles høje, blev statsgarantien på 400 mio. fuldt udnyttet. Tilbagebetaling heraf til staten skal ske inden udgangen af 2019. Da statsgarantien pr. 1.1. 2018 igen udgør 200 mio. kr., foreslås det som konsekvens heraf, at regulering af den midlertidige forhøjelse til 400 mio. kr. udgår.

Til nr. 39.

Af den gældende § 27, stk. 4 fremgår, at statens tilgodehavende ved træk på statsgarantien tilknyttet stormflods- og oversvømmelsespuljen tilbagebetales af midler fra en midlertidig forhøjelse på 20 kr. af den årlige afgift. Da der, jf. bemærkningerne til nr. 37, foreslås en ændret afgift, ændres bestemmelsen som konsekvens heraf.

Til nr. 40.

Af den eksisterende § 27, stk. 5, fremgår, at den midlertidige afgiftsforhøjelse ophører med udgangen af det afgiftsår, hvor statens tilgodehavende er fuldt tilbagebetalt. Da tidspunktet for ophør af afgiftsforhøjelsen udskydes til det tidspunkt, hvor der er opsamlet en formue på 500 mio. kr. i stormflods- og oversvømmelsespuljen, ændres ophørstidspunktet for afgiftsforhøjelsen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 41.

Det gældende kapitel 7 vedrører både lagring af træ og stormflodsvarsling. Da muligheden for dækning af udgifter til lagring af træ for statens skove efter stormfald foreslås afskaffet, foreslås kapiteloverskriften ændret, så kapitlet alene vedrører stormflodsvarsling.

Til nr. 42.

Der er efter de gældende regler mulighed for, at staten kan modtage tilskud fra stormfaldsordningen til vandlagring af stormfældet træ fra statens skove. Denne mulighed foreslås ophævet. Det skal bl.a. ses i lyset af, at muligheden for en global afsætning af selv større mængder træ uden større indflydelse på træpriserne i dag er muligt, hvorfor der ikke længere er samme behov for opretholdelse af muligheden for vandlagring af træ efter stormfald.

Da behovet for opretholdelse af muligheden for finansiering af vandlagring således generelt er reduceret i forhold til stormfaldsordningens indførelse i 2000, foreslås det, at tilskud til vandlagring bortfalder.

Til nr. 43.

Forslaget er en konsekvens af, at Transport- og Bygningsministeriet ikke længere er ressortmyndighed for Kystdirektoratet.

Til nr. 44.

Ændringen er en konsekvens af, at sager om oversvømmelse fra vandløb og søer fremover foreslås behandlet af forsikringsselskaberne.

Til § 2

Ikrafttræden

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2018. Stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller stormfald, der sker inden dette tidspunkt, foreslås behandlet efter de hidtidige regler.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslag</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om stormflod og stormfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 20. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1730 af 27. december 2016 foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Overalt i loven ændres »erhvervs- og vækstministeren« til: »erhvervsministeren«, »Erhvervs- og vækstministeren« til: »Erhvervsministeren«, »Erhvervs- og Vækstministeriet« til: »Erhvervsministeriet«, »miljøministeren« til: »miljø- og fødevareministeren«, »Miljøministeren« til: »Miljø- og fødevareministeren« og »Miljøministeriet« til: »Miljø- og Fødevareministeriet«.</p>
	<p>2. Overalt i loven ændres » Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning « til: »Miljøstyrelsen«.</p>
	<p>3. Overalt i loven ændres »Klima-, Energi- og Bygningsministeriet« til: »Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet«.</p>
	<p>4. I § 1 indsættes som nyt stykke: »Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for, hvilke vandløb og søer, samt hvilke skader herfra der er omfattet af stk. 1, nr. 2.«</p>
	<p>5. Efter § 1 indsættes som ny paragraf: »§ 1 a. Udover det i § 1 nævnte kan en kommune, hvis særlige forhold taler for det, købe en privat borgers grund, hvis den pågældendes grund gentagne gange har været ramt af stormflod, oversvømmelse fra vandløb eller søer eller skybrud. Stk. 2. Stormrådet kan via stormflods- og oversvømmelsespuljen under nærmere fastsatte betingelser medvirke til køb af en privat borgers grund sammen med en kommune, jf. stk. 1. Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for køb af private grunde, jf. stk. 1 og 2.«</p>
<p>§ 2. --- Stk. 2. --- Stk. 3. Ved stormfald forstås, at der i en eller flere</p>	<p>6. § 2, stk. 3, affattes således: »Stk. 3. Ved stormfald forstås:</p>

landsdele som følge af kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer på store skovarealer svarende til mindst 1 års hugst i de ramte områder.	<p>a) Stormfald i en landsdel: Hvis der i en landsdel ved kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer svarende til mindst 1 års hugst i den ramte landsdel.</p> <p>b) Stormfald i hele landet: Hvis der i en eller flere landsdele tilsammen er væltet eller knækket mere end 1million kubikmeter træ.«</p>
Stk. 4. Afgørelse af, om der har været stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller stormfald i et område på et givet tidspunkt, træffes af Stormrådet, jf. § 21, efter udtalelse fra Danmarks Meteorologiske Institut og Kystdirektoratet, for så vidt angår afgørelse af, om der har været stormflod, og Miljøministeriet, for så vidt angår afgørelse af, om der har været oversvømmelse fra vandløb og søer eller stormfald.	<p>7. Efter § 2, stk. 3, indsættes som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 4. Ved en landsdel, jf. stk. 3, forstås et område som defineret ved Danmarks Statistiks NUTS 3 kode.«</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 5.</p>
<p>§ 4. ---</p> <p>Stk. 2. Erstatning ydes ikke for indirekte tab, jf. dog stk. 3 og 4, samt for skader på følgende typer fast ejendom og løsøre:</p> <p>1) ---</p> <p>2) ---</p> <p>3) Løsøre i kældre og rum under terræn.</p>	<p>8. I § 4, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »terræn«: », medmindre disse er godkendt til og anvendes som beboelse. Erstatning kan i disse tilfælde maksimalt udgøre 120.000 kr.«</p>
<p>4) ---</p> <p>5) ---</p> <p>6) ---</p> <p>7) ---</p> <p>8) ---</p> <p>9) Haveanlæg og løsøre placeret i haven.</p>	<p>9. § 4, stk. 2, nr. 9, affattes således:</p> <p>»9) Haveanlæg, herunder terrasser og trapper, samt løsøre og bygninger placeret i haven, bortset fra garager og carporte, som enten deler fundament med eller er en integreret del af en bygning til beboelse og samtidig indeholder tekniske installationer til brug for bygningens drift.«.</p>
9) Haveanlæg og løsøre placeret i haven.	<p>10. Efter § 4, stk. 2, nr. 9, indsættes som nyt nummer:</p> <p>»10)Garager og carporte, medmindre de deler fundament med eller er en integreret del af en bygning til beboelse og samtidig indeholder tekniske installationer til brug for bygningens drift.«</p> <p>Nr. 10-16 bliver herefter nr. 11-17.</p>
<p>10) ---</p> <p>11) Trailere, campingvogne, campletter, containere, skurvogne og lign. samt løsøre placeret heri.</p>	<p>11. I § 4, stk. 2, nr. 11, som bliver nr. 12, indsættes efter »containere,«:»bortset fra containere til opmagasinering af løsøre i forbindelse med oprydning og genopbygning af en ejendom efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer«.</p>
<p>12) ---</p> <p>13) ---</p> <p>14) ---</p>	<p>12. § 4, stk. 2, nr. 16, som bliver nr. 17, affattes således:</p> <p>»17) Løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder,</p>

<p>15) --- 16) Løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, og som befinder sig i virksomhedens lagerbygninger eller lignende bygninger, medmindre det er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn.</p>	<p>medmindre det er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn, eller der er tale om løsøre, der har en naturlig placering direkte på gulv eller terræn.«</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Der ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger i tilknytning til genhusning, herunder opmagasinering og flytning. Der ydes kun erstatning for genhusning, som overstiger 1 måned. Erstatning til genhusning kan maksimalt udgøre 12.000 kr. pr. måned.</p>	<p>13. § 4, <i>stk. 3</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Der ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger i tilknytning til genhusning, herunder opmagasinering og flytning. Erstatning til genhusning kan maksimalt udgøre 12.000 kr. pr. måned, og ydes i maksimalt 2 år, medmindre der af særlige årsager skønnes behov for, at der ydes erstatning i længere tid. Hvis genhusning sker ved etablering af en midlertidig beboelse på skadesstedet i form af beboelsespavilloner eller lignende, kan erstatningen forhøjes med maksimalt 24.000 kr.«</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Der ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger som følge af skimmelsvamp opstået i forbindelse med stormflod eller oversvømmelse, jf. § 2, <i>stk. 1</i> og <i>2</i>.</p>	<p>14. Efter § 4, <i>stk. 3</i>, indsættes som nye stykker:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> I tilfælde, hvor der ikke sker genhusning, jf. <i>stk. 3</i>, ydes der erstatning til privatpersoner for omkostninger til nødvendig opmagasinering af løsøre, hvis dette sker på grund af udbedring af skader på bygninger efter stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer, jf. § 2, <i>stk. 1</i> og <i>2</i>. Erstatning til opmagasinering uden samtidig genhusning kan maksimalt udgøre 3.000 kr. pr. måned.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Udover den opgjorte skade ydes der erstatning for ekstra byggeomkostninger op til 1 mio. kr., hvis disse er nødvendige for at opfylde de krav, som stilles af byggemyndigheder i henhold til byggelovgivningen, når en beskadiget bygning skal genopføres eller repareres. Erstatning for ekstra byggeomkostninger ydes kun, hvis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udgifterne vedrører de dele af bygningen, der er beskadiget og bliver erstattet efter reglerne i denne lov, 2) det ikke er muligt at opnå dispensation fra reglerne i byggelovgivningen, 3) byggemyndigheden ikke har eller kunne have stillet krav om lovliggørelse inden skadens opståen, 4) udgiften ikke skyldes mangelfuld vedligeholdelse, samt 5) genopførelse eller reparation faktisk finder sted.« <p>Stk. 4-5 bliver herefter <i>stk. 6-7</i>.</p>
<p><i>Stk. 5.</i> Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om erstatning efter <i>stk. 1-4</i> og anvendelsen heraf.</p>	<p>15. I § 4, <i>stk. 5</i>, som bliver <i>stk. 7</i>, ændres »1-4« til: »1-6«.</p>

<p>§ 6. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod fratrækkes følgende selvrisiko, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer mindst hvert 50. år, men sjældnere end hvert 20. år:</p> <p>1) For så vidt angår skader på ejendomme til helårsbeboelse, er selvriskoen 5 pct. ved første skadesbegivenhed, 10 pct. ved anden skadesbegivenhed og 15 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr.</p> <p>2) For så vidt angår skader på fritids- og sommerhuse samt erhvervsjendomme, er selvriskoen 10 pct. ved første skadesbegivenhed, 15 pct. ved anden skadesbegivenhed og 20 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskoen udgør dog minimum 10.000 kr.</p> <p>3) For så vidt angår skader på løsøre, er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod fratrækkes følgende selvrisiko, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer sjældnere end hvert 50. år:</p> <p>1) For så vidt angår skader på ejendomme til helårsbeboelse, er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr.</p> <p>2) For så vidt angår skader på fritids- og sommerhuse samt erhvervsjendomme, er selvriskoen 10 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 10.000 kr.</p> <p>3) For så vidt angår skader på løsøre, er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Den samlede selvrisiko for skader på ejendomme til helårsbeboelse og løsøre efter stk. 1 og 2 kan maksimalt udgøre 30.000 kr.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Den samlede selvrisiko for skader på fritids- og sommerhuse og løsøre heri kan maksimalt udgøre 50.000 kr.</p>	<p>16. § 6 affattes således:</p> <p>»§ 6. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller søer fratrækkes følgende selvrisiko:</p> <p>1) For skader på ejendomme til helårsbeboelse er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr. og kan maksimalt udgøre 30.000 kr.</p> <p>2) For skader på fritids- og sommerhuse er selvriskoen 10 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 10.000 kr. og kan maksimalt udgøre 50.000 kr.</p> <p>3) For skader på erhvervsjendomme er selvriskoen 14 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 14.000 kr.</p> <p>4) For skader på privat løsøre placeret i ejendomme til helårsbeboelse er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr. og kan maksimalt udgøre 30.000 kr.</p> <p>5) For skader på privat løsøre placeret i fritids- og sommerhuse er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr. og kan maksimalt udgøre 50.000 kr.</p> <p>6) For skader på erhvervsløsøre er selvriskoen 14 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 14.000 kr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der betales ikke selvrisiko af udgifter til skadesbegrænsning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betaling af selvrisiko.«</p>
<p>§ 6 a. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer fratrækkes følgende selvrisiko:</p> <p>1) For så vidt angår skader på ejendomme til helårsbeboelse, er selvriskoen 5 pct. ved første skadesbegivenhed, 10 pct. ved anden skadesbegivenhed og 15 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr.</p> <p>2) For så vidt angår skader på fritids- og sommerhuse samt erhvervsjendomme, er selvriskoen 10 pct. ved første skadesbegivenhed, 15 pct. ved anden skadesbegivenhed og 20 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskoen udgør dog minimum 10.000 kr.</p>	<p>17. § 6 a ophæves.</p>

<p>3) For så vidt angår skader på løsøre, er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Den samlede selvrisiko for skader på ejendomme til helårsbeboelse og løsøre efter stk. 1 kan maksimalt udgøre 30.000 kr.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Den samlede selvrisiko for skader på fritids- og sommerhuse og løsøre heri kan maksimalt udgøre 50.000 kr.</p>	
<p>§ 8. En skade forårsaget af stormflod skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, såfremt skaderamte er uden skyld i fristoverskridelsen eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forsikringsselskabet foretager taksation af skader forårsaget af stormflod. Taksationen skal foretages, senest 22 arbejdsdage efter at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsikringsselskabet skal træffe afgørelse, senest 22 arbejdsdage efter at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger. Forsikringsselskabet foretager erstatningsudbetalingen. Bestemmelserne i §§ 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forsikringsselskabet kan, for så vidt angår stormflodssager, lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov. Stormrådet skal godkende sådanne aftaler.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristerne i stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskabernes sagsbehandling og for oprettelsen af en fælles it-baseret database m.v.</p>	<p>18. § 8 affattes således:</p> <p>»§ 8. En skade forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, såfremt skadelidte er uden skyld i fristoverskridelsen, eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde hertil.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forsikringsselskabet foretager taksation af skader forårsaget af stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer. Taksation, herunder udfærdigelse af taksatorrapport, skal foretages senest 22 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsikringsselskabet skal træffe afgørelse senest 22 arbejdsdage efter, at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger. Forsikringsselskabet anviser erstatningen til udbetaling via stormflods- og oversvømmelsespuljen. Bestemmelserne i §§ 39, 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forsikringsselskabet kan lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov. Sådanne aftaler skal meddeles til Stormrådet, inden varetagelse af opgaver, jf. 1. pkt., kan finde anvendelse.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristerne i stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskabernes sagsbehandling og brug af fælles it-systemer mv. Efter forhandling med miljø- og fødevarerministeren kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om vurderingen af, om oversvømmelser fra vandløb og søer er omfattet af § 2, stk. 2.«</p>

<p>§ 8 a. En skade forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, såfremt skaderamtee er uden skyld i fristoverskridelsen eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde. Selskabet videresender uden ugrundet ophold en kopi af anmeldelsen med forsikringsselskabets eventuelle bemærkninger til Stormrådet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forsikringsselskaberne foretager efter anmodning fra Stormrådet taksation af skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer. Taksationen skal foretages, senest 22 arbejdsdage efter at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristen i 2. pkt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet. Selskabet indsender taksatorrapporten med forsikringstagerens eventuelle bemærkninger til Stormrådet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Stormrådet træffer afgørelse i sager om skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer og foretager erstatningsudbetalingen. Bestemmelserne i §§ 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager om skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer, herunder om vurderingen af, om oversvømmelser er omfattet af § 2, stk. 2, om ordningens administration og delegation af beføjelser i forbindelse hermed til miljøministeren samt om fristen for meddelelse af afgørelse.</p>	<p>19. § 8 a ophæves.</p>
<p>§ 9. Stormrådet fastsætter efter forhandling med Forsikring & Pension regler om Stormrådets betaling for forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og om betaling for taksation i sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.</p>	<p>20. § 9 affattes således:</p> <p>»§ 9. Stormrådet fastsætter efter forhandling med Forsikring & Pension regler om Stormrådets betaling for forsikringsselskabernes behandling og taksation af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.«</p>
<p>§ 10. Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Stormrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> De nærmere regler for tilsynet, herunder eventuelle sanktioner over for forsikringsselskaberne, og de nærmere regler for Stormrådets offentliggørelse af påbud fastsættes i Stormrådets forretningsorden, jf. § 21, stk. 3.</p>	<p>21. § 10 affattes således:</p> <p>»§ 10. Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflods- og oversvømmelsessager.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Stormrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt.</p>

	<p><i>Stk. 3.</i> Stormrådet kan i særlige tilfælde kræve, at et forsikringsselskab tilbagebetaler for meget udbetalt erstatning til stormflods- og oversvømmelsespuljen.</p> <p><i>Stk.4.</i> De nærmere regler for tilsynet, herunder sanktioner over for forsikringsselskaberne og krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt erstatning fra disse, samt de nærmere regler for Stormrådets offentliggørelse af påbud fastsættes i Stormrådets forretningsorden, jf. § 21, stk. 3.«</p>
<p>§ 10 a. Forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen finder anvendelse på forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager.</p>	<p>22. § 10 a affattes således:</p> <p>»§ 10 a. Forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen finder anvendelse på forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.«</p>
<p>§ 11. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved ejerskifte forstås ikke overdragelse til personer, der er knyttet til ejeren ved ægteskab, slægts- eller svogerskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og til virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Erhvervs- og vækstministeren fastsætter efter drøftelse med miljøministeren nærmere regler til gennemførelse af forsikringsordningen.</p>	<p>23. § 11, stk. 5 ophæves.</p>
<p>§ 12. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved fladefald forstås, at der som følge af kraftig vindpåvirkning på et areal er væltet eller knækket træer i et omfang svarende til, hvad der i fredskov udløser pligt til at gentilplante arealet.</p>	<p>24. § 12, stk. 2, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Ved fladefald forstås den del af bevoksningen, hvor mindst 2/3 af træerne er væltet, knækket eller rodløst.«</p>
<p>§ 13. Stormrådet yder tilskud til den del af det stormfaldsramte areal, som overstiger 1/60 af skovens bevoksede areal inklusive de midlertidigt ubevoksede arealer, dog kun til fladefald på mindst 0,5 ha for den enkelte skov.</p>	<p>25. § 13, stk. 1, affattes således:</p> <p>»§ 13. Stormrådet yder tilskud til en stormfaldsramt skov, når den samlede stormfaldsflade udgør mindst 0,5 ha. De enkelte stormfaldsflader skal udgøre mindst 0,2 ha.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Tilskud ydes til gentilplantning. Som led i gentilplantningen ydes tilskud til oprydning, hegn, omkostninger, som skyldes særlige hensyn til fortidsminder, udarbejdelse af tilplantningsplaner og lokalitetskortlægning.</p>	<p>26. I § 13, stk. 2, ændres », udarbejdelse af tilplantningsplaner og lokalitetskortlægning« til: » og udarbejdelse af tilplantningsplaner«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Til arealer, der som led i gentilplantningen udlægges til fri succession eller som ubevoksede, kan der kun ydes tilskud til oprydning.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---.</p>	<p>27. § 13, stk. 3, ophæves.</p>

<i>Stk. 5. ---</i>	
<p>§ 14. Tilskuddet udbetales i to rater:</p> <p>1) Første rate vedrører oprydning af arealet, og udbetaling sker samtidig med afgørelsen om tilskud.</p> <p>2) Anden rate vedrører udgifter til gentilplantning, og udbetaling sker, når gentilplantningen er afsluttet.</p>	<p>28. § 14 affattes således:</p> <p>»§ 14. Tilskuddet består af to dele, et oprydningstilskud og et gentilplantningstilskud. Oprydningstilskud vedrører oprydning af det stormfaldsramte areal, og gentilplantningstilskud vedrører udgifter til gentilplantning. Begge tilskud udbetales, når gentilplantningen er afsluttet.«</p>
<p>§ 15. Stormrådet fastsætter efter udtalelse fra Miljøministeriet for hver stormfaldsbegivenhed, jf. § 2, stk. 3, tilskudssatsernes størrelse.</p>	<p>29. § 15 affattes således:</p> <p>»§ 15. Stormrådet fastsætter tilskudssatsernes størrelse efter udtalelse fra Miljø- og Fødevarerministeriet.«</p>
<p>§ 16. Stormfald på private arealer skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet inden en frist, som fastsættes af Stormrådet. Selskabet videresender en kopi af anmeldelsen med eventuelle bemærkninger til Stormrådet.</p>	<p>30. I § 16, stk. 1, 2. pkt., ændres »Stormrådet« til: »Miljøstyrelsen«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Ansøgning om tilskud sendes til Stormrådet inden for en frist, som fastsættes af Rådet. Ansøgning om tilskud til fladefald på mindst 5 ha skal være vedlagt en tilplantningsplan. Tilplantningsplanen skal godkendes af miljøministeren.</p>	<p>31. § 16, stk. 2, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Ansøgning om tilskud sendes til Miljøstyrelsen inden for en frist, som fastsættes af Stormrådet. Ansøgning om tilskud skal være vedlagt en tilplantningsplan.«</p>
<p>§ 19. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Opsiges basisforsikringen for et areal, hvortil der er ydet tilskud efter loven, inden for 15 år efter udbetaling af sidste rate af tilskuddet, skal tilskuddet tilbagebetales efter Stormrådets nærmere bestemmelser.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Stormrådet drager omsorg for, at ydelsen af tilskud efter loven og den deraf følgende tilbagebetalingsforpligtelse, såfremt basisforsikringen opsiges, registreres i matriklen på de berørte ejendomme ved første og sidste udbetaling af tilskud.</p>	<p>32. § 19, stk. 2 og 3 ophæves.</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 2.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om tilbagebetaling i henhold til stk. 1 og 2, herunder om beregningen af renter.</p>	<p>33. I § 19, stk. 4, som bliver <i>stk. 2</i>, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.</p>
<p>§ 21. Der nedsættes et stormråd bestående af 1 formand og 8 andre medlemmer samt suppleanter for disse. Erhvervs- og vækstministeren udnævner rådets formand, rådets næstformand, der repræsenterer Erhvervs- og Vækstministeriet, og 7 andre medlemmer af rådet, der repræsenterer følgende myndigheder og organisationer:</p>	<p>34. § 21, stk. 1, affattes således:</p> <p>»§ 21. Der nedsættes et stormråd bestående af 1 formand og 7 andre medlemmer samt suppleanter for disse. Erhvervs- og vækstministeren udnævner rådets</p>

<p>Transportministeriet, Miljøministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Justitsministeriet, KL, Forsikring & Pension og Forbrugerrådet. Endvidere tilknyttes til Stormrådet 3 særligt sagkyndige med indsigt i stormflod og kystforhold, vandløb og søer samt stormfald. Disse udpeges af henholdsvis Kystdirektoratet og Naturstyrelsen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret.</p>	<p>formand, rådets næstformand, der repræsenterer Erhvervs- og Vækstministeriet, og 7 andre medlemmer af rådet, der repræsenterer følgende myndigheder og organisationer: Miljøministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Justitsministeriet, KL, Forsikring & Pension og Forbrugerrådet Tænk. Endvidere tilknyttes til Stormrådet 3 særligt sagkyndige med indsigt i stormflod og kystforhold, vandløb og søer samt stormfald. Disse udpeges af henholdsvis Kystdirektoratet og Miljøstyrelsen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret.«</p>
<p>§ 22. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> --- <i>Stk. 5.</i> --- <i>Stk. 6.</i> Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om betaling for sekretariatets arbejde og for fremmed bistand, herunder bistand fra Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Miljøministeriet og Transportministeriet.</p>	<p>35. § 22, <i>stk. 6.</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 6.</i> Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betaling for sekretariatets arbejde og for fremmed bistand, herunder bistand fra Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet og Miljø- og Fødevarerministeriet.«</p>
<p>§ 24. --- <i>Stk. 2.</i> Afgift opkræves dog ikke af kaskoforsikringer for motorkøretøjer og både samt andre forsikringer, der dækker skader forårsaget af stormflod.</p>	<p>36. I § 24, <i>stk. 2.</i>, indsættes efter »stormflod«: »eller oversvømmelse fra vandløb og søer«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Afgiften udgør årligt 30 kr. pr. police til stormflods- og oversvømmelsesordningen og 10 kr. pr. police til stormfaldsordningen og opkræves sammen med den første præmieopkrævning i kalenderåret.</p>	<p>37. § 24, <i>stk. 3.</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Afgiften udgør årligt 30 kr. pr. police til stormflods- og oversvømmelsespuljen og 10 kr. pr. police til stormfaldspuljen og opkræves sammen med den første præmieopkrævning i kalenderåret. Indtil stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500 mio. kr., udgør afgiften til denne pulje dog 50 kr.«</p>
<p>§ 27. --- <i>Stk. 2.</i> Dækker den til enhver tid værende formue i henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen ikke de administrationsomkostninger, erstatninger og tilskud, der skal udbetales i henhold til denne lov, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til i henhold til statsgarantien at udbetale indtil 200 mio. kr. til stormflods- og oversvømmelsespuljen og indtil 200 mio. kr. til stormfaldspuljen. Statsgarantien til stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 400 mio. kr. til og med 2017.</p>	<p>38. § 27, <i>stk. 2.</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Dækker den til enhver tid værende formue i henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen ikke de administrationsomkostninger, erstatninger og tilskud, der skal udbetales i henhold til denne lov, bemyndiges erhvervsministeren til i henhold til statsgarantien at udbetale indtil 400 mio. kr. til stormflods- og oversvømmelsespuljen og indtil 200 mio. kr. til stormfaldspuljen.«</p>
<p><i>Stk. 3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Statens tilgodehavende ved træk på statsgarantien tilknyttet stormflods- og oversvømmelsespuljen tilbagebetales af midler fra en midlertidig forhøjelse på 20</p>	<p>39. § 27, <i>stk. 4.</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Statens tilgodehavende ved træk på statsgarantien tilknyttet stormflods- og</p>

kr. af den årlige afgift.	oversvømmelsespuljen tilbagebetales af midler fra den midlertidige forhøjelse af den årlige afgift, jf. § 24, stk. 3.«
<i>Stk. 5.</i> Den midlertidige forhøjelse af afgiften træder i kraft ved udbetaling under statsgarantien og ophører med udgangen af det afgiftsår, hvori statens tilgodehavende er fuldt tilbagebetalt.	40. I § 27, <i>stk. 5</i> , indsættes efter »tilbagebetalt« », og formuen i stormflods- og oversvømmelsespuljen igen udgør 500 mio. kr., jf. § 24, stk. 3.«
Kapitel 7 <i>Lagring af træ samt stormflodsvarsling</i>	41. Overskriften til <i>kapitel 7</i> affattes således: »Kapitel 7 Stormflodsvarsling«
§ 28. Stormrådet beslutter, om der efter en stormfaldsbegivenhed, jf. § 2, stk. 3, dækkes omkostninger til lagring af stormfældet træ fra statens skove efter ansøgning fra Miljøministeriet. I givet fald afholdes omkostningerne hertil af stormfaldspuljen.	42. § 28 ophæves.
§ 29. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Beslutning om ændringer i varslingsaktiviteternes tilrettelæggelse eller udførelse, som medfører væsentlige ændringer i den betaling, der skal ydes af stormflods- og oversvømmelsespuljen, træffes af Stormrådet efter indstilling fra Transportministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet.	43. I § 29, <i>stk. 3</i> , ændres »Transportministeriet« til: »Miljø- og Fødevarerministeriet«.
§ 30. Klager over forsikringsselskabernes afgørelser i stormflodssager kan indbringes for Stormrådet. Stormrådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.	44. I § 30, <i>stk. 1</i> , ændres »stormflodssager« til: »stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer«.
	§ 2 Loven træder i kraft den 1. juli 2018. <i>Stk. 2.</i> Stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller stormfald, som indtræffer inden lovens ikrafttræden, behandles efter de hidtidige bestemmelser samt administrative forskrifter udstedt i medfør heraf.
	§ 3 Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.